

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

10. ČERVENCE 2011

Z obsahu:

Před Světovým dnem mládeže

Promluva Svatého otce
Benedikta XVI.
k chorvatské mládeži
4. června 2011
- strana 2 -

Apokalyptická žena a antikrist

Ignace de la Potterie
- strana 4 -

Nad knihou Maurice Cailleta „Byl jsem zednářem“

Pietro Piccinini
- strana 6 -

Ivan Merz
zemřel v Záhřebu
ve věku pouhých 32 let
v pověsti svatosti
- strana 7 -

**Pravda žije
hluboko v duši**
Christa Meves
- strana 8 -

Musela jsem na kolena
- strana 9 -

Před oltářem
Adorace
Conchity Armidy
- strana 10 -

K větší slávě Boží
Sv. Ignác z Loyoly,
zakladatel jezuitů
- strana 11 -

Giusto de Menabuoi (1320-1391): Freska apokalyptické šelmy v baptisteriu u dómu v Padově

Editorial

Úvodem k výkladu svého podobenství o rozsevači vyslovil Pán varovná slova o lidech, kteří nejsou ochotni a schopni porozumět ani po tomto výkladu. Mluví o této jejich „nechápatosti“ jako o zaviněné překážce, která spočívá v tom, že vyřadili z procesu poznání důležitou a naprosto nezbytnou složku: komu srdce „zaroste tukem“, ten nakonec ušima neslyší, očima nevidí, a proto srdcem nepochopí a neobráti se. Boží slovo u něj padá na skálu, ptáci mu je sezobou.

Obraz „srdce obrostlého tukem“ Pán převzal z proroka Izaiáše. Některé překlady se tomuto obratu vyhýbají. Je to však obraz velmi výstižný. Ona orientální představa o srdci fungujícím v roli rozumu má své věcné opodstatnění. Není popřením rozumu, ale poukazuje na složku, bez které rozum nemůže ve velmi důležitých otázkách dojít ke správnému poznání. „Obrůstání tukem“ totiž výmluvně symbolizuje blahobytnou sebestřednost člověka, který vidí jen sebe, zajímá se jen o svůj prospěch a postupně zcela ztrácí ze zřetele podstatnou skutečnost své existence, že je také součástí společenství v užším i širším smyslu. Kdo se takto zahledí do sebe, přestává brát na vědomí i samotného Boha a pokládá pak sám sebe za jedinou a nejvyšší autoritu.

Pak o něm ovšem platí závažná Ježíšova věta: „Ten, kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ Zní to jako paradox: Co může být někomu odňato, když nic nemá? To, co „nemá“, je přesně vyjádřeno v onom pojmu „zarostlého srdce“: nemá ani existenční minimum lásky, úcty a pokory, a proto mu bude odňato to, co má. Od Stvořitele má vložen do svého vědomí a svědomí nezbytný vnitřní kompas, který chrání jeho existenci a vede k takovému uspořádání vztahů povinností a práv, aby vše sloužilo jak blahu jedince, tak i společenského celku.

Tento „kompas“ se nazývá přirozený zákon a Stvořitel jej vpsal do srdce každého člověka. Pokud je tento kompas funkční, můžeme jej přirovnat k ústřední nervové soustavě, která činí z každé buňky a každého orgánu jedinečnou složku zdárně fungujícího a prosperujícího organismu. Jakmile se však kterákoliv část organismu tak „osamostatní“, že se vymkne tomuto sjednocujícímu řádu, dojde ke zhoubnému bujení, které nakonec vážně ohrožuje celý organismus.

Tohoto kompasu se lidé sami zbavují tak, jak sebevědomě rozšiřují svou panovačnost, otupují a uspávají své svědomí v postupných malých krůčcích. Se zdánlivě malým svévolným ústupkem a jeho domnělými výhodami se koketuje tak dlouho, až se to stane všeobecným obyčejem. Tím však věc nekončí, jen se vytvořily podmínky k dalšímu krůčku, a tak člověk sám sebe zbavuje postupně citu, vkusu a soudnosti a nezbytné míry sebekritiky. Tak jsme si osvojili absurdní mravní maxima, která byla pro naše předky zcela nemyšlitelná a ve kterých si libujeme, ačkoliv je to doslova kultura vedoucí ke smrti. Statistika mluví přesvědčivě: civilizace s takovou kulturou smýšlení nezadržitelně vymírají a všechna napomenutí padají jako zrní na skálu. Platí i pro hospodářskou krizi a její oběti. Řecko není ojedinělý případ na okraji Evropské unie. To je nutný plod obecně zavedeného egoismu v morálně degenerované společnosti. Stejný osud čeká nevyhnutelně další země, protože tento kontinent není nevyčerpatelná studna, ze které mohou všichni jen brát.

Ono „infikované ovzduší“ proniká však otevřenými okny i do našeho duchovního prostředí, které je už dlouhou dobu bez zábran asimiluje. Jeho postupné malé dávky se nejdřívejevily jako neškodné, až se začaly projevat

Dokončení na str. 13

Před Světovým dnem mládeže

*Promluva Svatého otce Benedikta XVI.
k chorvatské mládeži 19. června 2011*

Drazí mladí, jste-li zakořeněni v Kristu, můžete prožívat v plnosti to, co jste. Jak víte, na toto téma jsem zaměřil své poselství k nastávajícímu Světovému dni mládeže, který nás spatří v srpnu spojeny v Madridu a ke kterému směřujeme. Vyšel jsem z působivé věty svatého Pavla: *Zakořeněni v Kristu a utvrzeni ve víře.* (Kol 2,7) Když porostete v přátelství s Pánem skrze jeho slovo, Eucharistii a příslušnost k církvi, s pomocí svých kněží můžete všem vydávat svědectví o své radosti ze setkání s tím, který vás vždy provází a volá vás k životu v důvěře a v naději. Pán Ježíš není Učitel, který klame své učedníky: On říká jasně, že cesta s ním vyžaduje úsilí a osobní oběť, ale stojí to za to! Drazí mladí přátelé, nedejte se zmást okřídlenými sliby o snadných úspěších, o životních stylech, které upřednostňují vnější zdání na úkor niternosti. Nepodlehnete pokušení složit naprostou důvěru do majetku, do materiálních věcí, přičemž byste se zřekli pravdy, která jde dále jako hvězda vysoko na nebi, kam vás chce Kristus přivést. Dovolte Bohu, aby vás vedl k výšinám. V období vašeho mládí je vám oporou svědectví mnoha Kristových učedníků, kteří ve své době otevřeli svá srdce novosti evangelia. Vzpomeňte si na Františka a Kláru z Assisi, na Růženu z Viterba, na Terezii od Dítěte Ježíše, na Dominika Savia.

Kolik to mladých světců a světic je ve velkém společenství církve! Ale zde v Chorvatsku já i vy myslíme na blahoslaveného Ivana Merze. Skvělý mladík, který se plně věnoval sociálnímu životu, který po smrti mladé Grety, své první lásky,

nastoupil univerzitní dráhu. Během první světové války se ocitá tváří v tvář ničení a smrti, ale to všechno ho utváří a upevňuje a umožňuje mu překonávat chvíle krize a duchovního boje. Vira posiluje Ivana do té míry, že se věnuje studiu liturgie a zahájí intenzivní apoštolát mezi samotnou mládeží. Objeví krásu katolické víry a pochopí, že jeho životním povoláním je žít v přátelství s Kristem. Kolik je to skutků lásky, kterými je naplněn jeho život a které nás dojmají! Zemřel 10. května 1928 ve věku pouhých 32 let po několika-měsíční nemoci, když obětoval svůj život za církev a za mládež.

Tento mladý život, darovaný z lásky, šíří vůni Krista a je pro všechny výzvou, aby se nebáli svěřit se Pánu, tak jak o tom kontemplujeme obzvláště u Panny Marie, Matky církve, kterou zde uctíváte a milujete pod titulem „Matka Boží od Kamenné brány“. Dnes večer jí chci svěřit každého z vás, aby vás provázela svou ochranou a především vám pomáhala setkávat se s Kristem a nacházet v něm plný smysl svého života. Maria se nebála darovat sama sebe Božímu plánu; na ní vidíme, k jakému cíli jsme povoláni: k plnému společenství s Pánem.

Celý náš život je cestou k Jednotě a Trojici Lásky, kterou je Bůh. Můžeme žít s jistotou, že nikdy nebudeme opuštěni. Drazí mladí Chorvatí, objímám vás jako své děti! Nosím vás v srdci a zanechávám vám své požehnání. Radujte se vždycky v Pánu! Jeho radost, radost z pravé lásky ať je vaší silou. Pochválen buď Ježíš a Maria!

Bollettino Vaticano
20. června 2011
Překlad -lš-

Boží setba

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Blahoslavené vaše uši, že slyší...

Kolem Ježíše se tísní velký zástup, ale ty se tím nedej odradit. Tvůj Pán si umí najít způsob, aby se jeho slovo dostalo ke každému, kdo po něm touží. Tentokrát si udělá kazatelnu z loďky. Všichni ho mohou slyšet, ale těch, kteří opravdu naslouchají, je bohužel málo. Ježíš ti vysvětlí, proč tomu tak je. Ty zaměř svou starost na to, abys byl k jeho slovu vnímavější než jindy. Jsi doslova zaplaven množstvím informací a prázdných slov i obrazů. Tvoje duše se již podvědomě brání tomu, co jí přímo zahlcuje. Ale to, s čím za tebou přichází tvůj Pán, nemá s tímto hałasem nic společného.

Bůh Otec posílá své věčné Slovo, protože chce zjevit světu sám sebe. Děkuj mu z celého srdce, že můžeš být jedním z jeho posluchačů. Promlouvá k tobě s takovou láskou a pozorností, jako bys byl sám jediný, protože má s tebou dalekosáhlé plány. Chce tě zasvětit do tajemství, jak se můžeš stát jeho polem, na kterém by mohla klíčit a růst jeho setba tak, aby bohatě dozrála a posloužila za pokrm těm, kteří hladoví po slovu pravdy. Dnes ti chce Ježíš také ukázat, jak snadno může jeho nejdražší a nenahraditelné semeno přijít nazmar. Máš-li v sobě ochotu zapojit se do Božího díla spásy, poslouvej s největší usebraností. Do hry totiž vstupuje jeho i tvůj Nepřítel, který dělá všechno pro to, aby Boží setba nevzešla. Hledá si všechny možné způsoby, jak tě o ni připravit. Dáváš mu k tomu sám příležitost, kdykoliv se tvé srdce stává neoploceným tržištěm, kam může volně a nekontrolovaně vstupovat kdokoli a cokoliv. V takovém hemžení těžko rozpoznáš Boží setbu. Oslepi tě vtíravé cetky a prázdné tlachání a ty se necháš docela snadno oloupit o to, co je jediné vzácné a užitečné a co chtěl do tebe zasít nebeský Rozsévač.

Drahocenná setba, která má vzejít v zahradě tvého srdce, nevystačí s pouhým citovým vzplanutím a přechodnou náladou. Nespolehej na pocity radosti, které tě někdy zaplaví při jeho prvním přijetí. Víš přece dobře, že z květiny se nestačí radovat, ale vyžaduje péči i tehdy, když se dostaví obtíže a překážky. Stačí málo, aby nenávratně uvadla a zahynula.

Boží semeno může klíčit a růst jen v prostředí opravdové svobody. Srdce spoutané starostmi o majetek a vidinami bohatství a pohodlí přirovnává Pán k poli zarostlému bodláčím.

Takový ostatný plevel bují a houstne s neobyčejnou pávností, rozpínávností a dokáže záhy udusit všechno ušlechtilé a krásné. V tomto dusném a trnitém zajetí se záhy ocitá nejen sazenice Božího daru, ale i tvé vlastní já.

Ježíšovy obrazy jsou názorné a výmluvné. Pro každého, kdo si někdy zasadil nějaké semínko a čekal, až se ujme, vzklíčí a začne růst, by měla být jeho přirovnání dostatečně přesvědčivá. Ale Pán si musí oprávněně postesknout, že má kolem sebe mnoho posluchačů, kteří poslouchají, a přece neslyší. Jejich srdce se příliš uzavřelo samo do sebe, obrostlo tukem sobecké pohodlnosti a lenivé netečnosti. Není to smutné, odcházet z Ježíšovy blízkosti a společnosti s prázdnou? Co by za to dali mnozí jiní, kteří upřímně hledají pravdu, a přece se jim dosud nedostalo takové milosti, aby k nim zaznělo tak bezprostředně a působivě *slovo z jeho úst!*

Zůstaň tedy s Pánem a nedej se strhnout těmi, kteří odcházejí, protože neuslyšeli právě to, co si přáli slyšet. Využij možnosti přiblížit se k Pánu v důvěrném společenství, ve kterém osaměl se svými nejvěrnějšími. Ať už se tvá zahrada podobá okraji cesty, skále nebo zarostlé roli, nyní je rozhodující, abys ji takovou, jaká je, byl ochoten bezvýhradně dát k dispozici Rozsévači s prosbou, aby nezůstala ležet ladem.

Nastává čas, abys mu dokonale zpřístupnil své srdce. Umí nejenom rozsévat, On přišel, aby tě navštívil, napojil a obohatil. Vážil dalekou cestu, aby zavlažil tvé brázdy, rozmělnil její hroudy, zkypril je, učinil je vláčnými, aby pak mohl požehnat tomu, co vyrašilo.⁽¹⁾ Snad tě jeho láska a pečlivost přesvědčí, že semeno jeho slova má pro tebe i pro svět nekonečně větší cenu než všechno to, co tě zatím tak zahlcuje, rozptyluje, probouzí tvou žádostivost a spoutává tak tvoji svobodu. Odvrát se od světa, který tě láká jen proto, aby z tebe těžil, a přimkni se k tomu, který se *zřekl sám sebe*⁽²⁾, aby tě vysvobodil z poroby porušení. Začneš-li s ním upřímně spolupracovat, slibuje ti *stonásobný užitek*. To není nadsázka. Znamená to, že to krásné a ušlechtilé, co v tobě vzejde z Ježíšovy setby, může posloužit mnoha jiným. Máš tedy před sebou perspektivu mnohonásobné radosti, jejíž konec je v nedohlednu. Utrpení, které je s tím nyní spojeno, *není ničím ve srovnání s budoucí slávou*.

Jestliže tě tato spolupráce s Rozsévačem láká, odevzdej se mu s prosbou, aby ti tentokrát pomohl vyvarovat se všech chybných kroků, které dosud mařily slibně se rodící úrodu.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 65; ⁽²⁾ Flp 2,7

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 55,10-11

Toto praví Hospodin: „Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2. čtení - Řím 8,18-23

Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás. Celé tvorstvo nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobeno nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který ho podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř nařikáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupění našeho těla.

Evangelium - Mt 13,1-23

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobstvích: „Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vzklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udušilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši, slyš!“ Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobstvích?“ On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno - a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobstvích, protože vidí, a přece nevidí, a slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví: ‚Budete stále poslouchat, a neporozumíte, budete se ustavičně dívat, a nic neuvídíte. Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavírají, takže očima nevidí, ušima neslyší, srdcem nechápu a neobráti se, a já je neuzdravím.‘ Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli. Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobství

Dokončení na str. 10

Apokalyptická žena a antikrist

Apokalypsa svatého Jana se stala objektem velkého zájmu dvou německých teologů, Erika Petersona a Heinricha Schlier, kteří oba konvertovali z protestantismu ke katolické církvi. Vidění líčená v Apokalypse představují strašný boj, který probíhá v průběhu dějin mezi Vykupitelem a jeho eschatologickým nepřitelem. Exegeti pokládají antikrista za postavu Apokalypsy, představovanou symboly jako drak a dvě šelmy. Peterson ve své studii z roku 1938 o Apokalypse hovoří o šelmě, která vystupuje ze země, a identifikuje ji jako „falesného proroka“, kterého teolog nazývá antikristem. Schlier o dvacet let později napsal článek o antikristu a soustředil se především na 13. kapitolu Apokalypsy, ve které objevuje plnou symboliku císařského kultu. Antikrista ztotožňuje s římským císařstvím a obecněji s pozemskými mocnostmi, které pronásledují církev.

K výlučně politickému pojetí znamení Apokalypsy se během staletí uchýlilo mnoho autorů uvnitř církve i mimo ni. Všichni pronásledovatelé a všichni tragičtí a negativní reprezentanti dějin až po Hitlera a Stalina byli identifikováni jako zosobnění antikristi. Luther přiřkl charakter antikrista římskému papeži.

Taková inflace antikristů představuje riziko, že vzniknou dvojznačnosti. Proto se zdá vhodné znovu zjistit, co je opravdu antikrist pro Jana, učedníka, který o něm hovoří.

Především je třeba poznamenat, že i když mnohé komentáře uvádějí do souvislosti antikrista a Apokalypsu, výraz „antikrist“ se výslovně v knize, kterou napsal Jan na Patmosu, nevyskytuje. Jsou zde samozřejmě strašné postavy, dvě šelmy a drak. Ale také zde, jestliže se na jedné straně šelma, která vystupuje z moře, identifikuje s Římem

a světskými říšemi, druhá šelma vystupuje ze země a představuje náboženskou mocnost vtělenou v židovské kněžské třídě (nevěstka), jak upozorňuje správně Eugenio Corsini v knize *Apokalypsa dříve a později* (Sei, Torino 1980). Náboženská šelma je nebezpečná jakožto nástroj zla, tak jako jsou nebezpečné velké světské říše.

Jestliže chceme vědět, co je pro Jana antikrist, spíše než Apokalypsu musíme číst jeho dva první listy. Zde je termín antikrist poprvé použitý u Jana, znamená *toho, který je proti Kristu*, tedy toho, kdo popírá, že Ježíš je Kristus (1 Jan 2,22). Úryvek začíná něco dříve: „Děti, poslední hodina je tu. Jak jste slyšeli, Antikrist přichází a teď

CÍRKEV HROMOSVODEM

Redaktor Matthias Matussek, redaktor Spiegelu, pokládá celou diskusi o případech pohlavního zneužití mladistvých za formu boje proti církvi. O nejčtenějších případech zneužití, ke kterému dochází z více než 90% v protestantských prostředích, u skautů a v rodinách, se vůbec nemluví. Katolická církev se stala hromosvodem katastrofálního stavu celé společnosti. Redaktor také poznamenal, že kněží se zabývají více politickými a sociálními tématy než vírou a Bohem. Takové reformní snahy pokládá Matussek za bouři ve sklenici vody.

PODIVNÉ VYZNAMENÁNÍ

Nadace Giordana Bruna vyznamenala kontroverzního morálního filosofa Petera Singera svou „Cenou za etiku“. Podle tohoto filosofa nemá lidský život sám o sobě takovou hodnotu, aby si zasloužil být ochraňován. Jelikož lidoop má více autonomie než duševně postižený člověk, má lidoop více práv než postižený. Proto je v některých případech oprávněné takového postiženého usmrtit. Prostředky vynaložené na postiženého kojence by mohly být vynaloženy ve prospěch jiných dětí. Tento autor zpochybňuje právo na život u lidí, kteří se sami nemohou diskuse účastnit a bránit.

Kath-net

Giusto de Menabuoi (1320–1391), italský malíř 14. stol. v baptisteriu u dómu v Padově zobrazil četné výjevy z Apokalypsy sv. Jana

se skutečně objevilo mnoho antikristů. Z toho můžeme poznat, že poslední hodina je tady. Oni vyšli z našeho středu, ale nebyli z nás. Neboť kdyby byli z nás, byli by s námi zůstali. Ale mělo se na nich ukázat, že ne všichni jsou z nás.“ (1 Jan 2,18–19) Zde je tedy první charakteristika příchodu antikrista: jedná se o událost spíše církevní než politickou. Antikrist jako tajemná postava ještě blíže neurčená, kterou popisuje také Pavel (2 Sol 2,7–8) jako znamení posledních časů, nabývá v listech Janových přechodných historických znaků. Jeho zjevení spadá do bolestného zlomu uvnitř křesťanského společenství. Antikristi jsou první heretici, jako gnostici, ti, kteří zrušili jednotu společenství kolem Krista. Mají těžkou vinu, kterou Jan nazývá „hřích nepravosti“: být proti Kristu. Neuznávat Krista, který přišel v těle, je tedy, jak píše Jan také v druhém listě, chtít jít dále. „Kdo jde dále a nezůstává v Kristově učení, nemá Boha.“ (2 Jan 9) V prvním listě se o postavě antikrista zmiňuje spolu s jinými antagonisty křesťanů – o Zlém: „Píšu vám, mládeži, protože jste přemohli zlého ducha“ (1 Jan 2,13), a o světě: „Nemilujte svět ani to, co je ve světě.“ (1 Jan 2,15) Mezi těmito třemi subjekty je těsné pouto: jednotlivé postavy popsané jako antikristi, kteří popírají Ježíše Krista, vyprovokovali rozdělení společenství, představují kolektivní moc, svět, který je uzavřen pro Otcovu lásku, ale aspiruje na moc Zlého. V tomto smyslu antikrist, jako inspirovaný Zlým, tj. satanem, zjevuje podstatnou eschatologickou dimenzi, která nás přivádí k Apokalypse. Církevní událost schizmatu je představena ve své dramatickosti v eschatologické události: za hříchem antikristů stojí působení Zlého v jeho boji proti mesiánskému království. Je to opozice určená k porážení, protože Zlý ví, že Pán ho již přemohl. Ale právě vzhledem k tomu, že se přibližuje zjevení definitivní-

ho vítězství, stává se ďábel dra-
vějším v pronásledování Ježíšo-
vých učedníků v průběhu dějin.
„Jásejte tedy, nebesa a vy, kdo
v nich přebýváte. Ale běda vám,
země a moře, protože ďábel se-
stoupil k vám s velkým hněvem,
protože ví, že už má málo času.“
(Zj 12,12)

Celá druhá část Apokalypsy
(kapitoly 12–22) je věnována
osudu pronásledování Církve
v průběhu dějin až do konečného
vítězství v novém Jeruzalémě,
který sestoupí z nebe. Na počát-
ku toho období je pronásledová-
ní Církve popsáno v symbolu bo-
je mezi ženou a drakem. Právě
v postavě ženy kromě interpreta-
ce, která již v komentářích Otců
viděla v tomto obraze církev, je
navržen od středověku klíč mari-
ánského pojetí, které široce ovliv-
nilo ikonografickou a liturgickou
tradici. A opravdu, první křesťan-
é v Janově společenství, když
uvažovali o synovském vztahu
mezi Janem a Marií, který za-
čal na Kalvárii, nemohli nevzta-
hovat obraz apokalyptické ženy
na konkrétní ženu, o které hovo-
ří evangelium a kterou Ježíš na-
zývá „ženou“ nejdříve v Káně
(Jan 2,4) a pak pod křížem spolu
s Janem – „Ženo, to je tvůj syn...
To je tvá matka.“ (Jan 19,26–27).
Je možno rozvíjet různé úvahy,
které potvrzují legitimitu tohoto
dvojího výkladu. Žena je oděna
sluncem a má měsíc pod noha-
ma. Křičí v bolestech při poro-
du chlapce, kterému a zároveň
i jí strojí úklady drak – všechno
symboly a obrazy přidělené jak
Marii, tak Církvi. Např. bolest-
ný porod se nemůže vztahovat
k narození Ježíše z Marie (byl
to porod panenský a bezbolest-
ný. Encyklika Pia XII. *Mediator
Dei* shrnuje celou tradici a defi-
nuje jej jako „šťastný porod“), vi-
díme v něm naopak velikonoční
událost se zrozením Církve. Udá-
lost, která se stala právě u paty
kříže: Maria a Jan u nohou ukři-
žovaného Vykupitele jsou rodící
se Církve. A zde se Matka Ježíšo-
va stává Matkou všech učedníků.
Těch učedníků, na které se vylíje

**Obraz apokalyptické šelmy
v baptisteriu u domu v Padově**

drakův hněv: „Tu se had na ženu
rozlítl a odešel, aby vedl válku
proti ostatním z jejího potom-
stva, kteří zachovávají Boží při-
kázání a hlásí se k Ježíšovu svě-
dectví.“ (Zj 12,17)

Je-li tedy dovolena mariánská
interpretace apokalyptické ženy,

zajímá nás, jaký je vlastně smy-
sl boje mezi ženou Marií a dra-
kem. Onen protiklad mezi Marií
a oním symbolem eschatologic-
kého zla, jak jsme viděli, obje-
vuje se totiž pro Jana historicky
ve vystoupení prvních heretiků.

Je zde jedna překrásná anti-
fona, se kterou jsme se dříve set-
kávali o mariánských svátcích
a kterou reforma breviáře a mi-
sálu vynechala: „Gaude, Maria
Virgo, cunctas haereses tu sola
interemisti in universo munda-
to“ – „Raduj se, Panno Maria,
ty jsi sama potřela všechny blud-
y na celém světě.“ Neznamena-
ná to, že by Maria za svého ži-
vota udělala něco proti bludům.
Ale uznání Marie v prvních ma-
riánských dogmatech je sympto-
mem a baštou spásy a víry. Také
kardinál Ratzinger ve svém roz-
hovoru s Vittorioem Messorim
zdůrazňuje, že „Maria triumfuje

nad všemi bludy“. Jestliže se při-
suzuje Marii místo, které jí pat-
ří v dogmatu a v tradici, máme
před sebou opravdu střed chris-
tologie Církve. První dogmata
týkající se trvalého panenství
a božského mateřství, ale také
poslední (o neposkvrněném po-
četi a nanebevzetí) jsou bezpeč-
nou základnou křesťanské víry
ve vtělení Božího Syna. Ale také
víra v živého Boha, který může
zasahovat ve světě a ve hmotě,
tak jako víra v poslední skuteč-
nosti (zmrtvýchvstání těl a pro-
měnění materiálního světa) je
vznána implikovaně v přijetí
mariánských dogmat. Také z
toho důvodu existuje naděje,
že se skuteční projekt návra-
tu oné krásné antifony, odsunu-
té liturgickou reformou, alespoň
o svátku Nanebevzetí 15. srpna.

30Giorni 1,2/2011
Překlad -lš-

NÁVŠTĚVA KNĚŽSKÉHO BRATRSTVA SV. PETRA V ČESKÉ REPUBLICCE

Skupina tradiční katolické mládeže spolu s kně-
zem a bohoslovci Kněžského bratrstva sv. Pet-
ra (FSSP) navštívila koncem dubna 2011 Českou
republiku. Poutnickou výpravu vedl P. Bernward
Wilhelm Deneke FSSP, spirituál Mezinárodního
kněžského semináře sv. Petra v bavorském Wi-
gratzbadu. Výpravu doprovázeli dva bohoslovci
z Wigratzbadu, PhDr. Jakub Václav Zentner FSSP
z Čech, a Philipp Faschinger FSSP z Rakouska.

P. Deneke sloužil mši
svatou podle klasického
římského ritu (podle mi-
sálu z r. 1962) v několi-
ka významných praž-
ských kostelích: v úterý
26. dubna od 11.00 hod.
na hrobu sv. Norberta
v bazilice na Strahově
(recitovaná mše), ve středu 27. dubna v 18.00 hod.
v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na oltáři
sv. Jana Nepomuckého (zpívaná mše), ve čtvrtek
28. dubna v 11.00 hod. v kostele Panny Marie Vi-
tězné – Pražské Jezulátko (zpívaná mše). Svoji
pouť němečtí přátelé ukončili v pátek 29. dubna
v 18.00 hod. v kostele sv. Jakuba v Litoměřicích
(asistovaná slavná mše). Ve spolupráci s pražským
konventem dominikánského řádu přednesl P. De-
neke na klášterní půdě otců dominikánů 27. dub-
na 2011 od 20.00 hod. zajímavou přednášku na té-
ma *Co znamená katolický*.

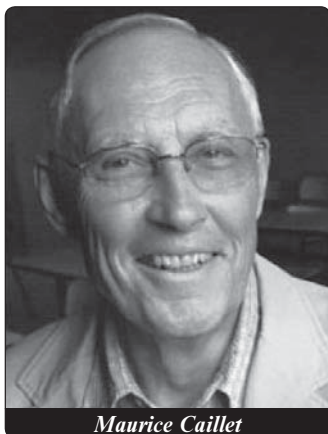
Není bez zajímavosti, že mše svatá sloužená
P. Denekem na hrobu sv. Jana Nepomuckého v ka-
tedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha byla de facto
první veřejná tridentská mše svatá, kterou po ví-
ce než 40 letech od koncilu a poprvé od vyhláše-
ní motu proprio *Summorum pontificum* (2007)
sloužil katolický kněz ve svatovítském dómu. Mši
svatou obětoval pater Bernward u příležitosti le-
tošního výročí 290 let od blahorečení sv. Jana Ne-
pomuckého. 31. května 1721 prohlásil papež Ino-
cenc XIII. Jana Nepomuckého za blahoslaveného.

Pro naše věřící bylo významnou milostí, že
se mohli účastnit krásné tradiční latinské liturgie
v posvátných prostorách starobyklých pražských
chrámů. Další termíny konání mše svaté podle mi-
sálu z r. 1962 naleznete na <http://missasancta.cz>.
Pán Bůh zaplať organizátorům této poutní výpravy!
Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás!

PhDr. Stanislav Vejvar

Maurice Caillet byl zednářem. Byl zednářem ne ledajakým. Pro přesnost: byl Ctihodným Velmistrem jedné z nejvýznamnějších lóží – Grand Orient de France. Ba co víc: přijal iniciaci svobodného zednáře v roce 1970 v chrámu v Remeši a po patnácti letech věrného členství se doktor Caillet, lékař specialista na gynekologickou chirurgii a urologii, racionalista a ateista

Maurice Caillet

stal zázračným dítětem zednářství a získal privilegium vystoupit na vysoký stupeň starého skotského ritu a dosáhl stupně 18 – Rytíř Rudé růže. Jako člen Planned Parenthood prováděl umělé potraty, sterilizaci, a to v době, kdy ještě nebyly zákonem povoleny, a od roku 1975, kdy byl ve Francii již prosazen zednářský plán legalizace potratů, byl prvním lékařem, který praktikoval potraty v Bretani. Současně se stal socialistickým poslancem, a když se stal Mitterrand prezidentem republiky a jmenoval do vlády 12 zednářů, hodnotil Caillet žádosti o iniciace a vytvářel si tak síť svých přátel.

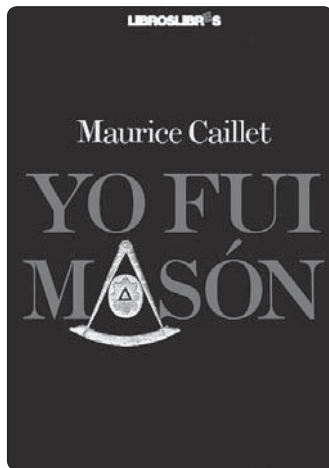
Všechno toto včetně všech jmen popsal Caillet ve své knize *Byl jsem zednářem*. Popisuje zde podrobně všechnu zednářskou výbavu a obřady. Jsou zde popsána tajemství mytologie a ideologie, korupce a mocenské intriky. Ale především je zde popsán stav izolace a vyhrůžky smrti, jejichž objektem se stal poté, co se v roce 1984 rozhodl oznámit „bratřím“ své obrácení a vstup do katolické církve.

Zní to jako neuvěřitelný román o komplotu, ale všechno je holá pravda. Nyní žije Caillet ve Španělsku pod zvláštní ochranou.

Doktore Caillete, žádal jste o vstup do lóže jako přesvědčený racionalista a ateista. Takto si obvykle představujeme zednáře. To, co vyprávíte o zednářství, zní jako líčení ultrafideistického mysteriózního náboženství. Jakou logiku má propad ze „Světla“ do okultismu?

Je zde něco i pro mne nepochopitelného, jak jsem mohl přejít od racionalismu a scientismu k přijetí rituálů typu animismu, založených na sporné mytologii. Je to opravdové popření vlastního rozumu. Moje uvažování tím bylo zcela zřejmě zamlženo. Také jiné osoby, mnohem kvalifikovanější než já, podlehly tomuto svůdnému mámení masonských sirén: zvědavost, hledání vědění, které je skryté pro běžné smrtníky, ambice vstoupit mezi elitu. Tato iracionalita kontrastuje výrazně s filosofií osvícenosti, která hájí rozum a pohrdá vírou.

Mnohé principy zednářství nejsou nic jiného než křesťanství bez Krista. Samotné Vaše obrácení začalo během mše v Lurdech, když jste zjistil, že ono „proste a bude vám dáno, hleďte a naleznete,

Nad knihou Maurice Cailleta „Byl jsem zednářem“

tlučte a bude vám otevřeno“ není heslem masonským, nýbrž je to „slovo Ježíše Krista“.

Moje poslední kniha *Byl jsem zednářem* ukazuje dobře, že zednářské principy volnost, rovnost, bratrství jsou opíčením po nauce Ježíše Krista. Ale během patnácti let mého členství v lóži jsem se nikdy nezabýval původem těchto principů a neviděl jsem v tom protiklad, zvláště v absenci skutečné rovnosti mezi zasvěcenými a profánními a dokonce mezi samotnými zednáři, kteří jsou rozděleni do 33 vyhraněných stupňů.

V příběhu Vašeho obrácení je také „pohled“ na Vašeho duchovního otce Yvese Bouchera. Je to možné, aby mnich byl více „humanistický“ než svobodný zednář?

Setkání s tímto benediktinským mnichem nesporně posílilo moje obrácení: nejdříve způsobem intuitivním, pak více uvědoměným a v průběhu let jsem zpozoroval přítomnost Duha Svatého, která oživovala tohoto opravdového člověka a vedla ho k odklonu od statků tohoto světa, což je skutečnost, kterou jsem nikdy nenašel mezi svými zednářskými „bratry“, vedenými všemožnou chtivostí a sofismaty. Jeho zdravý rozum mě přesvědčil, že víra nevyklučuje rozum, nýbrž ho pozvedá. Naučil mě také dát se přetvářet milostí, která přináší pravou radost.

Po „zasazení bleskem“ v Lurdech Vás přepadly některé znepokojující myšlenky, že jste spolupracoval s „dílem Zlého“. Čím vstupuje do zednářství ďábel?

Je pro mne zcela zřejmé, že ďábel usiluje držet si nás v područí vlivem falešných filosofií, souborem svůdných okultních moudrostí a onou kulturou smrti, k jaké jsem přispíval tím, že

jsem prováděl interrupce. To nás odvádí od Ježíše, který je pravda a život.

Ve své knize citujete řadu katolíků přidružených k zednářství, kteří žijí tímto „dvojím životem“, jako by to nebyl žádný problém. Neví v církvi zednářství podceňováno?

Ve Francii vládla vždy tradice galikanismu, to znamená nezávislosti na autoritě učitelského úřadu. To je důvod, proč první odsouzení zednářství Klementem XII. (r. 1738) a pak dalšími papeži nikdy nebylo přeloženo a aplikováno v různých francouzských režimech: v království, císařství ani republice. Mnozí zednáři ospravedlňují svou dvojí příslušnost poukazem, že nový kodex církevního práva, který vyšel po II. vatikánském koncilu, neodsuzuje jmenovitě zednářství, a tváří se, že ignorují prohlášení Kongregace pro nauku víry z 26. listopadu 1983, které podepsal kardinál Ratzinger a schválil Jan Pavel II. zcela jednoznačně. Navíc někteří katolíci se dávají svést principy tolerance a humanismu, které hlásají zednáři, a pro ně je antidogmatismus jediným pravým dogmatem.

V anglofonní oblasti je normální, že člověk z politiky patří k zednářům.

Jsou lidé, kteří vstupují do lóže, aby si zajistili vstup do zasvěcení a jakési duchovnosti, jiní naopak, aby rozmnožili seznam svých styků s významnými osobnostmi. Kde se tyto cesty setkávají?

Když jsem byl prezidentem lóže, rozděloval jsem své „bratry“ do tří kategorií: třetina byli idealisté, kteří doufali, že zlepší člověka a společnost (bez Boží pomoci se tomu říká pelagianismus), třetina byli prospěcháři, kteří chtěli vylepšit své sociální postavení, a třetina byli „svěšen-

ci“, kteří potřebují nějakou rodinu, kde by se cítili bezpečni, na způsob klientů vlivných rodin ve starém Římě. Mezi těmito kategoriemi není ovšem hermetické rozdělení.

Ale mánie po moci může přivést zednáře k tomu, že prosazují věci, které jsou v rozporu s jeho svědomím.

Rozhodně ano, nejlepším příkladem, který mohu uvést, je francouzská pravice, členové lóží, kteří v roce 1974 hlasovali pro zákon povolující potraty, zatímco jejich osobní svědomí jim ukládalo opak. Dva velmistři byli vybráni za vládní zmocněnce a ti požádali „bratry“, aby projekt podpořili. Sama navrhovatelka madame Veil byla překvapena, že má tak malou opozici.

Píšete, že zednářský hédonismus „přivedl Francii k tomu, že kromě potratů prosadila zákony, které podporují tzv. sekularizaci, od sexuálního liberalismu až k manipulaci s embryi“. Existuje skutečně pověstný komplot, který rozhoduje o politice a veřejném mínění?

Především, zednářství vždy proniká do vlivných prostředí a zvláště do prostředí politiky a novinářství, veřejné výchovy a svobodných povolání. Není sice možno hovořit o přímém komplotu, ale v průběhu zasedání, která se konají každých čtrnáct dní, se vytváří „sjednocení“ zájmů, souhlas, který vede „bratry“ k tomu, aby využívali svého vlivu tam, kde se nacházejí, obzvláště s velkou diskretností.

Potraty, legalizace drog, eutanazie, rozvody... Jak to, že zednářský kult, který chce být svou povahou humanistický, končí vždy tím, že vystupuje proti člověku?

Skutečnost je taková, že každý humanismus, který vylučuje Boha, se obrací proti člověku: tak tomu bylo už s komunismem, jehož původní záměry byly chválné, ale zvrhly se v největší genocidu dějin.

Říkáte, že není možno používat slovo „komplot“. Ale „zednářský univerzalizmus“, o kterém v knize píšete, „aspiruje na světovou vládu, což je projekt podporovaný tajnými mezinárodními organizacemi, které pilotují zednáři: Trilaterale, Bilderberg, B'nai B'rith apod.“. Co se děje v těchto tajných hnízdech?

Ačkoliv jsem chirurg, moje finanční prostředky mi neumožnily vstoupit do sfér mezinárodního zednářství politického a finančního, které je vyhrazeno velkým tohoto světa. Ale vím, že se v lóžích hovořilo na toto téma. Mons. Zapatero, který je zřejmě zednář, přijal nedávno své přátele z Bilderbergu neda-leko Barcelony.

Někteří lidé vidí zednářské zástěry za různými kampaněmi proti papeži a církvi. Proč by mělo zednářství nenávidět Benedikta XVI.?

Po patnácti letech účasti v lóžích mohu dosvědčit, že pro zednáře, kteří stále zdůrazňují svou velkou toleranci, je papež člověkem, který musí být terčem útoků, ať už se jedná o Pia XII., Jana Pavla II. nebo Benedikta XVI. Zatímco tolerance je velmi účinná vůči protestantům i pravoslavným, k židovství a islámu, nepřátelství vůči katolické církvi vyplývá z faktu, že ona se soustřeďuje kolem svého papeže, který bdí nad naukou a podporuje smír mezi vírou a rozumem.

V katolické revue „L'homme nouveau“ jste požadoval zákon o oddělení státu od zednářství. Myslel jste to vážně?

Jistě, to, co jsem napsal, bylo myšleno ironicky, že by bylo třeba zajistit odloučení zednářství od státu, jako byla od státu odloučena církev. Myslím si upřímně, že na to bude třeba několik desetiletí. Ale Boží časy nejsou naše časy a já se modlím za obrácení zednářů.

Podle Sguardo Leale, Maurice Caillet: „Ero massone“
Překlad -lš-

Ivan Merz

Ivan Merz se narodil v Banja Luce v Bosně 16. prosince 1896. Byl vychován v liberálním duchu. Po maturitě na gymnáziu v rodném městě odešel na vojenskou

akademii do Vídně a pak zahájil studium na univerzitě. Po vypuknutí první světové války musel narukovat a zakusil plně krutost války. Po válce pokračoval ve studiu ve Vídni a v Paříži. V roce 1922 se vrátil do Záhřebu a působil jako profesor francouzského jazyka a literatury. Habilitoval se prací „Vliv liturgie na francouzské spisovatele“.

Soukromě studoval filosofii a teologii a zabýval se dokumenty učitelského úřadu církve. Rozjímání, modlitba a zkušenost z války ho přivedly k poznání pravého významu křesťanského ži-

vota. Odevzdal se bezvýhradně Kristu a jako laik složil slib věčné čistoty. Všechny volný čas věnoval výchově mládeže v organizaci „Orel“ v rámci Katolické akce a vytvořil hnutí „Oběť – eucharistie – apoštolát“. Jako katolický intelektuál svými spisy a osobními setkáními působil účinně na mládež i dospělé. Šířil v Chorvatsku Katolickou akci. Chorvatští katolíci ho pokládají za hlavního iniciátora liturgického hnutí. Choval velkou lásku k církvi a Svatému otci. Je pokládán za jeden z pilířů chorvatské církve. Zanechal bohaté duchovní dědictví jako inspiraci pro budoucí generace. V jeho díle pokračovala Marica Stankovičová, která založila sekulární institut Společnost spolupracovník Krista Krále.

Ivan zemřel 10. května 1928 v Záhřebu ve věku pouhých 32 let v pověsti svatosti. Když umíral, obětoval Bohu svůj život za chorvatskou mládež. Jeho ostatky jsou uloženy v bazilice Božského Srdce v Záhřebu, kam denně chodíval na mši svatou. V jeho osobnosti se slévají etnické, kulturní i náboženské prvky v harmonickém souladu a může tak sloužit za vzor občanům Evropy na jejich cestě k obnově křesťanského charakteru tohoto světadílu.

Podle www.santiebeati.it
Překlad -lš-

Z myšlenek Ivana Merze:

Univerzitní život ve Vídni, válka, studium a nakonec Lurdy mě přesvědčily o pravdivosti katolické víry. To je důvod, proč se celý můj život točí kolem Krista. (Z dopisu matce, 1921)

Katolická víra je moje životní povolání.

Proč miluji katolickou církev a Svatého otce? Protože v církvi vidím jasný obraz milovaného Spasitele, Boha – Člověka Ježíše Krista se všemi jeho dokonalostmi a v podobě papeže vidím svého Boha a Pána.

Kdybych nevěřil, přestal bych existovat.

U kořenů mého apoštolátu musí být boj proti hříchu.

Utrpení znamená pro Kristovo království více než dlouhá práce, učené diskuse a skvělé články.

Ivanova závěť:

Umírám v pokoji v katolické víře. Můj život byl Kristus a smrt je zisk. Očekávám Pánovo milosrdenství a věčné a dokonalé vlastnictví Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Jsem šťasten v radosti a pokoji. Moje duše dosáhne cíle, pro který byla stvořena. (Text je uveden na jeho náhrobku v záhřebské bazilice.)

Mezi lidmi, kteří se upsali módnímu smýšlení, počínají si někteří ve výchově dětí často podobně jako jeden pár se čtyřmi dětmi, který vystupoval v jednom debatním večeru: „My jsme z církve vystoupili. Neoslovovala nás, a tak jsme děti nedávali pokřtít. Je nám samozřejmě jasné, že v naší zemi ještě není možné se zcela vyhnout náboženským cetkám, ale konec konců děti mají v 18 letech možnost se samy rozhodnout,“ řekla manželka.

Vedle sedící pár k tomu dodal: „Zda se nám to u tří mladších dětí podaří, je ještě otázka. Právě když bylo dceři přes dvacet, zamilovala se do věřícího mladého muže, který si vzal do hlavy, že ji obrátí.“

Podobné zkušenosti mi líčí jedna z neznámějších německých novinářek v závěru rozhovoru: Byla přesvědčena o ideologii, že pohlaví se probouzí jedině výchovou a náboženství není nic jiného než fantazie. Domnívala se, že má-li zajistit svým dětem největší možnost získat štěstí, musí ve výchově zavést absolutní rovnost a uchránit děti od jakýchkoliv náboženských fantazií, které tak poznamenaly minulou generaci.

Oba manželé mají flexibilní pracovní dobu, a proto bylo pro ně snadné vyzkoušet si nový model. Mají čtyři děti, dvě dívky a dva chlapce. Rozhodli se, že je budou vychovávat naprosto stejně a budou je, jak je to jen možné, držet daleko od okolního světa, kde se ještě rozlišuje pohlaví a kde se projevují náboženské vlivy. Vánoce prožili na Novém Zélandu a Velikonocce na Baleárech.

Domácnost si přísně rozdělili. Otec měl službu v pondělí, úterý, ve středu, matka ve čtvrtek, v pátek a sobotu. V neděli měli službu oba. Obtíže se dostavily brzy: Muž držel službu jen několik týdnů, pak byl stále nedbalejší. Matka mu dělala výčitky, nic po něm neuklidila

Pravda žije hluboko v duši

Jistě, odpad od víry silně pokročil. Důsledek: život se mnoha lidem stal obtížný anebo se nevydařil. Ale touha po Bohu se z lidské duše nedá vyhnat. Proto je důležité, aby se křesťané nevzdávali a vydávali každodenně svědectví. Pak se může stát něco úžasného, jak ukazují tyto příklady...

a i ve dny své „služby“ byla stále více mimo domov.

Dům po nějakém čase představoval učiněný chaos. Manželství se pro ustavičné spory takřka rozpadlo. Mezi tím vším žily děti, u nichž se začaly projevovat poruchy chování. Synové kradli, co nebylo přibité, a dívka se zmocnila žravost. Ačkoliv byly inteligentní, ve škole selhávaly a k rovnosti pohlaví se nevyvinuly ani v nejmenším. Dívky si volily ty nejvíce divčí hry a hoši klukovské. Absolutně laxe výchova jen prohloubila pohlavní rozdíly.

Ale největší neúspěch naservíroval těmto rodičům právě na poli náboženském jejich nejstarší syn. Když na soukromém internátu pro bohaté přece jen odmaturoval, přišel se šokující zprávou, že chce studovat teologii. Otec se rozčiloval: „Co mě to stálo námahy, abych tě vytáhl z náboženství, a teď takový výsledek? Kdo ti to nakukal?“

Mladý muž odpověděl: „Já jsem už od šesté třídy navštěvoval výuku náboženství. Měli jsme vynikajícího katechetu. Ale on mi nic nenakukal. Dal mi od-

povídající literaturu. To mě přivedlo k tomu, že jsem s ním chodil na bohoslužby. A přišel jsem na to: Ježíš měl ve všem pravdu. A začal jsem se učit i do školy. Ten teolog mě přesvědčil tím, jak s námi jednal.“

Takové případy se dnes množí, především na severu a v bývalé NDR. Jedna věřící katecheta mi vyprávěla o zkušenostech s dětmi v domově, kde režim nutil k ateistické výchově. K jejímu každodennímu programu patřilo vyprávění biblických příkladů.

Děti měly tak zajímavé otázky, že se tomu divila. Nejdříve neklidné dětské publikum bylo čím dál otevřenější, děti se chtěly o všem dovědět něco více a začaly dramatizovat biblické příběhy a předváděly je rodičům.

Zde pak došlo k třídění duchů. Jedni rodiče vytýkali vychovatelce, že křesťanská výchova je nebezpečná. Děti budou v dospělosti vystaveny těžkostem. Proto děti z výuky odhlásili.

V jiných rodinách se však stalo něco jako zázrak: děti doma vyprávěly a předváděly biblické příběhy, zpívaly písně a svou vnitřní spokojeností a nejednou

Christa Meves

zářícíma očima nakazili své rodiče, takže z toho vznikla křesťanská společnost.

Ale vyskytl se i opak. Část ateisticky vychovaných dětí se otevřela negativním vlivů, připojila se k partám a propadla závislostem.

Ale i zde docházelo po převratu k pozoruhodné obnově. Jedna studentka, která svá léta prožila ještě v ateistickém prostředí v NDR, se díky dobré katechezi stala věřící. Bydlela v koleji na pokoji s ateistickou spolužačkou. Ta se k ní nejdříve chovala odměřeně, když u ní viděla Bibli, kterou dokonce četla pravidelně před spaním.

Pak ale byla zvědavá, zaujala ji vstřícnost věřící kolegyně a četba Bible u ní vyvolávala stále větší úžas. Pociťovala potřebu, aby jí to někdo vyložil. Přítelkyně ji vzala s sebou do studentského spolčenství a nakonec se z povrchně žijící dívky stala křesťanka, která se na své 20. narozeniny nechala pokřtít.

Ten příběh byl tím šťastnější, čím déle trval. Mladá žena založila rodinu a u svých dětí uplatnila metody, kterým se kdysi naučila od své kolegyně. Její děti hrály biblické příběhy prarodičům a došlo k tomu, že marxisticky vychovaný a Moskvě věrný dědeček změnil názor a schválil životní způsob své dcery.

Vychovávat děti k ateismu je stejný omyl jako je odtrhnout od vrozeného pohlaví. V hloubi duše žije pravda a tu je možno aktivizovat i po dlouhém životě v omylu.

VISION 2000 - 3/2011

Překlad -lš-

Mé rozhodnutí přijmout svátost křtu nebylo jednoduché. Víru jsem pozna-

la díky příteli, kterého jsem poznala před třemi roky. On i jeho rodina mi dali možnost nahlédnout na svět jinými očima. V postupném poznávání mi víra začala pomáhat a změnila mé ideály a představy o rodině. Právě rodina mého přítele a jejich zbožnost je důvodem, proč jsem se vydala na důležitou cestu hledání. Křestní jméno jsem si vybrala po babičce, která byla pokřtěná a kterou jsem měla moc ráda.

Darina

Na pokračování uvěřejňujeme příběhy konvertitů, jak jsou zachyceny v dopisech olomouckému arcibiskupovi Mons. Janu Graubnerovi. Děkuje mu za jeho laskavé svolení k jejich zveřejnění. Z důvodu zachování anonymity uvádíme pouze křestní jméno autora či autorky.

Musela jsem na kolena

Jmenuji se Lara a pocházím z Řezna. Mám 17 let. Po maturitě bych chtěla studovat medicínu, snad proto, že můj otec je chirurg. Jako dítě jsem přijala evangelický křest, ale ve své rodině jsem náboženskou výchovu nepoznala. Nemodlili jsme se ani u stolu. Do kostela jsme zašli o Vánocích a o Velikonocích. Ale připadalo mi to a vůbec všechno náboženství jako zaprášené. Všechno tradiční mi bylo odpor-
né. Ve škole jsem náboženství neměla. Přesto jsem pocítovala touhu po Bohu. Proto jsem šla k biřmování. Okruh mých přátel byl zcela světský. Scházeli jsme se a chodili pít. Tak jsem žila až do léta 2005.

Jeden můj spolužák mi sdělil, že chce vstoupit do katolické církve a dát se pokřtít. Byl to pro mě šok. Velmi dobře jsme si rozuměli a já jsem mu to všemožně vymlouvala, protože jsem nechápala, jak může mladý inteligentní člověk dostat takový nápad. Ale čím více jsem mu

vymlouvala, tím více jsem si uvědomovala, že vlastně nevím, o čem mluvím, protože jsem o víře, a tím spíše o katolické víře vůbec neměla představu. Současně jsem musela uznat, že mu nejsem schopna nabídnout žádnou alternativu. Při jednom takovém rozhovoru mi vyprávěl o Světovém setkání mládeže. „Co to má být?“ ptala jsem se. Po jeho vysvětlení jsem se zeptala: „To zní zajímavě. Mohla bych jet s tebou?“

Farář jeho skupiny byl srozuměn, a tak jsme jeli na SDM. Den před odjezdem byla adorace. Byla vystavena monstrance a všichni klečeli. Myslela jsem si: Přece nebudu tak střelená, abych si klekala před oplatkou. Ale ke svému překvapení jsem začala pocítovat nutkání, abych

si také klekla. Vnitřně jsem bojovala, až jsem to po nějaké době vzdala. Klečela jsem hodinu. Začala jsem nakonec plakat a cítila jsem velkou lítost nade vším, co jsem v životě udělala špatně. Nebyla to situace příjemná, ale cítila jsem, že to, co se se mnou děje, je v pořádku.

Pak jsem jela na SDM. Naše skupina byla ubytována v jedné farnosti v Bonnu a doprovázeli ji členové Komunity blahoslavenství. Jeden africký kněz měl krásnou přednášku o Svatém Duchu. Při té přednášce mě Duch Svatý skutečně potkal. Bylo zde tak radostné prostředí, jaké jsem ještě nezažila. A další den byla vigilie s papežem. Adorační hodina a katecheze o Duchu Svatém byly pro mě rozhodující momenty.

Když jsem se vrátila domů, měla jsem ještě určité námitky proti katolické církvi. Přesto jsem se snažila (s úspěchem) jít každou neděli na mši svatou. Zašla jsem na jednu přípravu k biřmování, abych poznala katolickou nauku. Stála jsem před otázkou: Vstoupit, nebo nevstoupit?

Na přelomu let 2005 a 2006 jsem trávila hodně času v domě a na kolenu jsem se modlila: „Pane, co mám dělat? Prosim tě, dej mi znamení!“ Netrvalo víc než několik vteřin a přišla odpověď: Cítila jsem náhle v celém těle, jako by se každý jeho atom vznášel směrem k oltářnímu kříži. Byl to hluboký zážitek, který se nedá popsat slovy. Pocítila jsem jsem nezvratnou jistotu: konvertuji!

Dne 30. března 2006 jsem přistoupila k prvnímu svatému přijímání a 1. dubna mi biskup udělil biřmování. Jsem svému spolužákovi velmi vděčná, že se stal pro mě misionářem. Děkuji!

-sks- 4/2011
Překlad -lš-

KAŽDÝCH PĚT MINUT JE NA SVĚTĚ ZABIT ČLOVĚK PROTO, ŽE JE KŘEŠŤAN

Každý rok přijde na svět o život 105 000 lidí jenom pro svou příslušnost ke křesťanství. Tento údaj přednesl na konferenci pořádané maďarským předsednictvím EU na královském zámku Gödöllő začátkem června předseda *Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě* (OBSE), italský sociolog Massimo Introvigne. Tématem konference byl mezináboženský dialog mezi křesťany, židy a muslimy a účastníci se jí kromě politických autorit také představitelé Svätého stolce, Moskevského patriarchátu, Evropského židovského kongresu i Organizace islámské konference.

Zmíněný údaj, že **každých pět minut je na světě zavražden jeden křesťan**, uvedený na budapeštské konferenci, pochází z centra světové náboženské statistiky, amerického *Center for Study of Global Christianity*, vedeného Davidem B. Barrretem a Toddem M. Johnsonem, kteří periodicky publikují známý raport *World Christian Encyklopedie a Atlas of Global Christianity*, které jsou na tomto poli nejvíce citovanými pracemi v akademickém světě. Massimo Introvigne se odvolal na údaje z jiného díla tohoto sociologického centra (*World Christian Trends AD 30-2000*, William Carey Library, Pasadena 2001), ve kterém zmínění američtí autoři vypočítávají celkový počet křesťanských mučedníků, ale i příslušníků jiných náboženství, zabitých pro jejich náboženské vyznání během prvních dvou křesťanských tisíciletí.

Američtí sociologové Barret a Johnson vytvořili k tomuto účelu svou vlastní definici křesťanských mučedníků, která neobsahuje úsudek o svatosti dotyčných, a liší se tedy od kritéria, které užívá katolická církev, tedy ono známé zabítí *per odium fidei*. Autoři zkrátka vzali do úvahy všechny „věřící v Krista, kteří přišli o život v důsledku lidské zášti“, a docházejí k tomu, že za posledních dva tisíce let přišlo tímto způsobem násilně o život 70 milionů křesťanů, přičemž celých 45 milionů v samotném 20. století. Předseda Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě v souvislosti se zmíněnou budapeštskou konferencí o týden později napsal, že „pokud nebudou údaje o pronásledování křesťanů ve světě šířeny a nezastaví-li vraždění a neuzná-li se, že perzekuce křesťanů je prvořadou světovou krizí, pokud jde o porušování náboženské svobody, bude dialog mezi náboženstvími produkovat pouze pěkné konference, ale nebude mít žádný konkrétní výsledek. Kdo navíc skrývá uvedená čísla, patrně nechce učinit nic proto, aby byl masakr zastaven,“ píše Massimo Introvigne (*La Bussola Quotidiana*, 8. června 2011).

Česká sekce Radio Vaticana

ODSVĚCENY A PRODÁNY

Podle zpráv německých médií je v zemi 33 000 katolických a protestantských kostelů, jejichž budoucnost je nejistá. Scházejí prostě peníze, které provoz kostela vyžaduje. Katolické kostely budou odsvěceny a prodány nebo zbořeny. Je však otázkou, zda prodej kostelů je to nejlepší řešení, jak ulehčit biskupstvím.

HOMOLOBBY PROTI PAPEŽI

Ve Freiburgu vzniklo sdružení „Freiburg bez papeže“ a chce zabránit, aby byl zapsán do Zlaté knihy města. Sdružení má své logo: prezervativ přes radniční věž.

PROVOKACE V ARCIDIJECÉZI FREIBURG

V posledních dnech byly pomalovány barvou plakáty, které zvou na návštěvu Benedikta XVI. v září letošního roku. Hlavním cílem útoků byla papežova hlava. Mluvčí biskupství prohlásil, že je to smutné svědectví o lidech, kteří nevidí jinou možnost, jak vyjádřit svůj názor.

Kath-net

Kdo je schopen do-
statečně rozjímat
o těchto slovech,
která vyjadřují pravdu nebes,...
moje ubohosti a moje štěstí!

On všechno..., já nic. On sva-
tost, já hřích... On něžnost, já ne-
vděčnost... On krása, já bahno,
neřest, kal, odpadky! A i přes
nekonečný odstup ve srovnání
těchto pojmů On chce, abych ho
milovala, abych se s Ním spojila,
abych se identifikovala s Ním,
aby se mé srdce přetvořilo v je-
ho. A touto dobrotou, která mě
zaplavuje, stává se pro mě vším.
... Jedině On zaplňuje svrchova-
ně všechny propasti mé duše...
a shrnuje mé city, mé touhy, as-
pirace a naděje.

On je mou potravou a mým
životem, mojí atmosférou, která
mě obklopuje, mým snem, mou
pravou existencí, mým okouzle-
ním. On je jediná moje myšlen-
ka, má vzpomínka a můj Ráj, mé
Nebe na zemi! On je moje *Eu-
charistie*, můj ideál, můj dech,
můj pokrm, můj nápoj. On je
moje melodie, moje líbeznost,
nektar, vůně mé duše, můj dech,
má rozkoš, můj poklad, moje
touha! On je to, co mě zbožšťu-
je, co okouzluje; On je ten, kdo
mi bere a dává život... pálí, za-
paluje a stravuje mé srdce, když
je rozněcuje svými pohledy, ...
svými horoucími stisky, svými
úsměvy, svou láskou.

Moje hodiny a moje okamžiky
jsou jeho; patří mu moje ko-
lébka i rakev, nikdo kromě něho
není mým pánem! Moje souže-
ní a moje útěchy, moje vzdechy,
moje slzy, mé bolesti, mé rado-
sti, komu náleží, ne-li do tvého
vlastnictví, který jsi moje Lá-
ska, můj Ježíš, můj Bůh, třikrát
svatý a tisíckrát otec?

Moje polibky, moje něžnosti,
moje bolesti, moje laskání, moje
bláznovství mají jediného vlast-
níka: Jeho!

V NĚm žiji ponořena, ztrac-
ena jako bod v nekonečnu. Můj
život vychází od Boha a k Bo-
hu se vrací. On je můj počátek
a můj konec; od Něho vychá-
zím a k Němu kráčím, ale kdy?

Před oltářem

On a ... já!

On mě čeká, vztahuje svou ná-
ruč z Kříže, ukazuje mi Srdce,
obětí mých nevděčností.

Nabízí mi zdáli korunu na vr-
cholu Kalvárie, zve mě, abych
vystoupila ze sebe, dala se ukři-
žovat a obětovat spravedlivě
za spásu hříšníků.

On jde přede mnou, zane-
chává zakrvácené stopy a říká
mi: *Chceš-li přijít za mnou, vezmi
svůj kříž, buď chudobná, posluš-
ná a čistá. Ponižuj se stále, mo-
je dcero, nesnaž se nikdy povy-
šovat. Žádá mě, abych já, jeho
sazenička, zvadla v jeho služ-
bě, abych znovu bujně rozkvet-
la pro nebe, abych se ztemnila,
aby On zazářil, abych se ztrati-
la, aby On kraloval.*

Ježíš mě učí, že poslední bu-
de první... připomíná, že jsem
přišla, abych sloužila, nikoliv
aby mi sloužili; že jsem nic, nic
nemám, nic nemohu, ničeho
nejsem schopna, proto nic ne-
zasluhuji; těmito lekcemi mě ve-
de k pokoji v mém srdci. Ježíš
mi dává jasněji vidět, že jestli-
že nejsem v pekle, je to pro je-
ho přízeň ke mně.

Dává mi světlo, abych se po-
nořila do hlubin své nicoty
a abych viděla, že nejsem nic
než kousek země, popel, kte-
rý odvané vítr, a tak jak jsem,
schopná ho jen urážet, škodit
si, neboť to, co ve mně zůstává,
je pouze třeštění a bláznovství
vzhledem k tomu, co jsem. Ó ne-
smírné díky za toto mé sebepo-

znání, tisknu je k srdci, ze stra-
chu, abych o ně nepřišla. A kdo
jiný mi dal tuto božskou perlu,
ne-li Ježíš, který mi umožňuje vy-
jít ze sebe a zve mě, abych se vy-
trvale obětovala spolu s Ním.

On mě vzdělává ve vědě Kří-
že svým příkladem a dává mi vy-
znávat spolu se svatým Pavlem:
*Nechci znát jiného Ježíše než Ježí-
še ukřižovaného! Nechci se chlu-
bit ničím jen v tomto Kříži, proto-
že svět je pro mě jako kříž, já jsem
jako kříž pro svět.* (srov. Gal 6,14)
A Ježíš mi otevírá náruč a ještě
více své Srdce, dává mi opakovat
s nadšením tato slova: „*O Crux,
ave spes unica! Amplius Domine!*
Dej mi více bolesti, více obětí,
více, více, Pane!“

Ó můj Ježíši, vyvolený mezi
tisíci, bílý a nachový, svatý a do-
konalý. Ty jsi plnost krásy, mo-
ci a dobroty.

Ty jsi nejněžnější Syn, nejlas-
kavější Otec, Bratr nejvíce milu-
jící, nejvěrnější Snoubenec.

Ty jsi souhrn všeho přitahu-
jícího, co je podstatou okouzle-
ní, vtělené Slovo, které uvádí
anděly do vytržení, Ty, který
uchvacuješ úžasem nebe, jsi roz-
koš Otce, Ducha Svatého, který
pro Tebe pozvedl k vznešenosti
a božství Marii.

Ty jsi Syn nesrovnatelné Pan-
ny, lilie oslňující bělosti, lilie
a záře věčného světla.

*On je ten, jehož božské vlast-
nosti nikdy nepřestanu vypo-
čítávat.*

Může být, můj Bože, něco tak
božského, krásného a nejsvětěj-
šího, co by nebyl On?

Moje duše právě plane, omdlé-
vá láskou, přitahována tímto mag-
netem, který ji drží pohlcenu,
uchvácenou a vede ji, aby milo-
vala pouze Toho, který je Láska.

A co nyní řeknu o sobě? Ani
jedno slovo, ó Pane, chci radě-
ji pokračovat a mluvit o Tobě,
protože to, co jsem řekla, je jen
stín, náčrt, není to *nic* ve srovná-
ní s tím, co jsi ve skutečnosti.

V hloubi mého srdce proto
zůstaneš opravdu tím, čím jsi...,
ale žádný jazyk to není schopen
vyjádřit.

Nicméně On je alespoň vy-
mezen; ale co mohu říct o so-
bě, o tomto *já*, které je impreg-
nováno sebeláskou, egoismem
a pýchou, každou neřestí a váš-
ní? Stačí říct, že jsem esence vše-
ho zla, samá nestálost, slabost
a zkaženost.

Ty naopak, ó můj eucharistic-
ký Ježíši, který mi nasloucháš!...
Ty jsi ochoten spojit se s tímto
odporným bahnem, sestupuješ
k tomuto *já*, přibližuješ se k ně-
mu, vztahuješ k němu své ruce,
odpouštíš mu, nepohrdáš jím, ný-
brž ho miluješ!

Ó můj nejdobrotivější Pane
Ježíši, jaký je to kontrast mezi
Tebou a mnou! Je zřejmé, že jsi
Bůh, abys mě snášel.

V těchto dvou písmenech
„*ON*“ se nachází moje minulost,
přítomnost i budoucnost, moje
Nebe! A v jiných dvou „*Já*“
je těžký Kříž pro mého nejmilo-
vanějšího Ježíše.

Jaká hanba, jaký otřes pro
mne! *On a... já!*

Maria, moje Matko, nikdy ne-
zapomenu, že jsi postavena mezi
Něho a mne, protože v Betlémě
jsi mi dala Ježíše a u paty kříže jsi
stála mezi Ježíšem a mnou a vše-
mi ubohými hříšníky... ó Matko!
Dej, ať vždy panuje mezi *Ježíšem*
a *mnou* ta nejtěsnější jednota lás-
ky a bolesti zde na zemi a jedno-
ta slávy s Tebou v nebi. Amen.

Conchita Armida:

Před oltářem. Adorace č. 43

Překlad -lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

o rozséváči. Když někdo slyší slovo o Božím království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusi, takže zůstane bez užítku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek; a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.“

V roce 1415 se v Kostnici konal ekumenický koncil, který zdůraznil všem naléhavost obnovy v církvi. Je třeba ji provést „v hlavě i v údech“, tedy v kléru i v Božím lidu.

V 16. století vystoupila reforma jako těžký problém. Ozývala se hesla „Ecclesia reformata, Ecclesia semper reformanda“: to znamená, že reforma Církve je její trvalý úkol. Na Církev se přihnaly zničující uragány tzv. reformátorů: Luthera, Zwingliho a Kalvína. Jejich původní úmysl byl chválný, ale výsledek byl pro mnohé katastrofální.

Mezi třemi jmenovanými hrál prim Luther, odpadlý augustiniánský mnich s vysokým nadáním a velmi nepokojným duchem. I když se dějí pokusy o jeho ocenění, není možno zamlčet jeho velké omyly. „To, co vyneslo Luthera mimo církev, je jeho subjektivismus, který bude mít velký dopad na dějiny kultury. Jako nadaná a silná osobnost vsadil na své individuální svědomí a své osobní »já« pozvedl nad veškerou objektivitu. Boží slovo přizpůsoboval svým osobním potřebám.“ (A. M. Erba - P. L. Giuducci) Byl to navíc reformátor velmi netrpělivý. (Y. Congar)

Lutherova reforma vyvolala nezbytnost obnovy, kterou provedl tridentský koncil (1545-1563) z podnětu mnoha světců, kteří se ho účastnili, jako Ignác z Loyoly, František Xavierský, Filip Neri, Karel Boromejský a Pius V. (onen od Lepanta 1571).

Ignác, voják pro světskou slávu

Ignác byl jedním z největších protagonistů obnovy Církve. Byl jím pro své charisma a svou osobní svatost, svou kulturu a aktivitu jak osobní, tak řádu, který založil - jezuitů.

Tento bojovník Církve se narodil v Loyole v Baskicku 1491. Měl výbušný temperament, silnou vůli a dychtil po vojenských

K větší slávě Boží

Svatý Ignác z Loyoly (1491-1556), zakladatel jezuitů

dobrodružstvích, miloval krásné šaty a společnost hezkých dam. Ve službách vícekrát bojoval odvážně při obléhání Pamplony, kde byl těžce zraněn na noze. Se zaťatými zuby přestál těžkou operací. Rekonvalescence se změnila v období rozjímání

Sv. Ignác z Loyoly

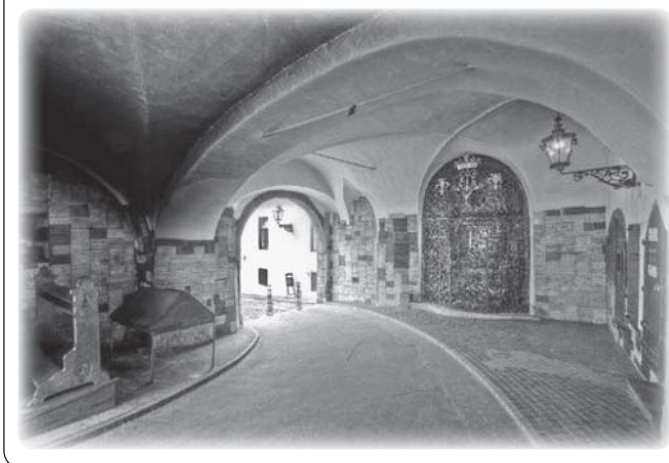
a osobního obrácení. Četl knihy Kempenského *Následování Krista*, *Legenda Aurea* Jakuba de Voragine a *Život Kristův*. Přemítal přítom o svém dosavadním životě a důkladně jej analyzoval. Dychtil po sebepoznání a polepšení. Dobýval své vlastní já a stal se novým člověkem, připraveným dát všechno pro Boha a pro jeho slávu.

Ignác, voják pro Boží slávu

V Manrese (1522) měl zvláštní mystické zážitky, které ho zcela změnily. Poznal mnoho věcí z duchovního života ve zcela novém světle (to ovlivnilo jeho slavná Duchovní cvičení). Osvítil ho sám Bůh skrze Ducha Svatého. Osvojil si nyní „novou kulturu“

MATKA BOŽÍ OD KAMENNÉ BRÁNY

Kamenná brána byla jednou z pěti bran v městském opevnění v Záhřebu. V roce 1731 postihl město katastrofální požár, který zničil mnoho domů. V hromadě popela byl nalezen obraz Panny Marie, který zdobil bránu. Z obrazu však shořel pouze rám. U brány byla vybudována kaple, kde se uchovává obraz Panny Marie a kovaný barokní kříž.

MYLNÉ PŘEDSTAVY O EU

Řecký arcibiskup Foskolos z Athén soudí, že Řecko mělo mylné představy o EU. Pokládalo ji za dojnou krávu, od které se jen přijímají peníze, a samo pro to nic nedělá. Jestliže EU neudělá radikální opatření, stane se z Řecka něco jako evropská kolonie.

Kath-net

Sv. Ignác před papežem Pavlem III.

o Bohu, o světě a o sobě samém. Postavil svůj život na zcela nových základech a na tom nesmírně získala celá Církev.

Zcela obnoven na duchu začal studovat (měl 34 let). Protože cítil, že ho volá Bůh, překonal všechny překážky. Důležité etapy byly nyní Barcelona, Salamanka, Paříž (Sorbonna), kde položil základy Tovaryšstva Ježíšova (Montmartre 1534). V Benátkách přijal kněžské svěcení a konečně dorazil do Říma, kde sídlil papež, v té době velmi napadaný. Ignác a jeho druhové nechtěli vystupovat proti papeži, jak tomu bylo na sever od Alp, ale postavili se do jeho služeb v naprosté poslušnosti z lásky k Bohu a z lásky k Církvi. Papež Pavel III. uznal jeho vidění o Trojici v La Storta (nedaleko Říma, 1537) a roku 1540 schválil Tovaryšstvo Ježíšovo.

Ignác už v Římě zůstal a odtud řídil svou mladou řeholní společnost, která byla kovaná v teologii, filosofii i dalších vědách a byla připravena přijmout nejnáročnější úkoly.

Byl to neúnavný pracovník a organizátor. Ale především velký světec. Mnoho se modlil, choval velkou úctu k Nejsvětější Trojici, Eucharistii a ukřižovanému Kristu. Životopisci ho nazývali „kontemplativní řeholník v akci“ právě pro jeho mimořádnou aktivitu zaměřenou výlučně k Boží slávě. Zemřel 31. července 1556.

Maria Ausiliatrice 1,2/2011

Překlad -lš-

Být zde pro Boha: Tento postoj se vine jako červená nit životem nedávno zesnulé české misionářky Ludmily Marie Hrabcové.

Marie Hrabcová se narodila 21. června 1918 v Nedakonících u Uherského Hradiště. Její otec, povoláním účetní na dráze, zemřel, když jí bylo pět let. Po ukončení gymnázia zamýšlela Marie studovat medicínu, avšak nedlouho před maturitou byly zavřeny vysoké školy. Jelikož chtěla sloužit lidem, napsala dopis pražským františkánům s prosbou o radu. Ti jí doporučili misijní kongregaci sester františkánek v Gaissau.

V prosinci 1940 uprchla Marie z vlasti do Gaissau, městečka ležícího na Bodamském jezeře. Koncem roku 1941 přijala řeholní hábit a jméno Ludmila. Během války jí bylo přiděleno místo pomocné zdravotní sestry v záložní nemocnici ve Feldkirchu. Pro svou blízkost německému městu Friedrichshafen bylo toto město sužováno nálety spojeneckých vojsk.

Několik let po skončení války obdržela Ludmila rakouské občanství a v roce 1950 odcestovala do Kolumbie. Zde se začala připravovat na nový úkol – vzdělávání – a současně se stala učitelkou francouzštiny. Na Bogotské univerzitě dále vystudovala učitelství pro střední školy v oboru chemie, filosofie a náboženské vědy a pak se stala vyučující a později i ředitelkou dívčí koleje San José v Bogotě.

Roku 1968 byla povolána do Assisi, kde pracovala na přípravách generální kapituly. V průběhu této kapituly byla Ludmila Hrabcová roku 1970 zvolena do funkce generální představené kongregace. Během svého funkčního období postupně navštívila všech 127 misijních středisek rozestřených při pobřeží Tichého oceánu, v povodí Amazonky i v severovýchodní Brazílii. Používala k tomu všechny dostupné dopravní prostředky: autobus, letadlo, na řekách indiánské loďky, v horách osla... Roli generální před-

Sestra Ludmila Hrabcová: Život daný Bohu

stavené zastávala po dvě funkční období, tj. 12 let. Pod jejím vedením bylo též přesunuto vedení kongregace z Assisi do Bogoty.

Práci sester v misiích popisuje sestra Ludmila následovně: „Chudoba nejchudších lidí na tomto

Sr. Ludmila Hrabcová

území je nepředstavitelná. Mnohdy žijí jen pod plachtou se čtyřmi kůly. Sestry učí tyto lidi základním věcem. Ženy a matky, aby se řádně staraly o své děti a o domácnost. Jedná se o zcela obyčejné věci, jako je vaření, praní a dodržování základní hygieny. Učí je i číst a psát a snaží se mezi chudými obnovit i náboženský život: I když devadesát procent obyvatel je pokřtěných, pro mnohé tím náboženský život skončil... Dodnes misie nekončí; tyto lidé potřebují stálou péči a pomoc.“

Od roku 1984 pracovala sestra Ludmila v Římě, ve Frastanz a v St. Gallenkirch. Osobně byla přítomna na svatořečení Anežky České v Římě v roce 1989. Posledních třináct let života strávila v klášteře ve Frastanz, kde pečovala o starší sestry a vykonávala různé domácí práce. Zároveň se podílela na obnově české církve v porevoluční době, zejména předáváním zkušeností z misijní práce.

I přes svůj vysoký věk a mnohé zdravotní potíže chtěla neustále sloužit druhým v nejobyčejnějších každodenních činnostech. Těm, kdo měli možnost se s ní setkat, byla svědectvím o hlubokém životě s Bohem a o velké důvěře v jeho Prozřetelnost. Její život byl zároveň výrazem zapomenutí na sebe kvůli Bohu a bližním.

Oficiální nekrolog sepsaný provinční představenou, s. Consi-lií Hofer, svědčí o Ludmile Hrabcové těmito řádky:

Díky své pracovní horlivosti – chuti a vůli – mohla sestra Ludmila v Evropě po svém návratu z misí vykonávat práce, které jí byly přiděleny a nabízeny a které ráda zastávala. Nic jí nebylo příliš nebo nadměru těžké až do vysokého věku.

Svědomitě a nesmírně zodpovědně a přesně zachovávala až do vysokého stáří čas pro modlitbu a jiné povinnosti kongregace. V brzkých ranních hodinách již přicházela do kaple a mnoho se modlila. Společná liturgická modlitba byla pro ni také důležitá. Přitom jí velmi ležela na srdci přání Svatého otce a záležitosti církve. Jednou z věcí, na nichž jí velmi záleželo, byla jednota křesťanů. Bůh si jí vzal do svého království, aby zde oslavila závěr Týdne za jednotu křesťanů. (Zemřela v neděli 23. 1. 2011 – pozn. red.)

Její vedení kongregace lze charakterizovat velkým nasměrováním k františkánskému životnímu ideálu. Chápání františkánství na obecné úrovni i minority na rovině osobní bylo pro ni rozhodující, a to ve vlastním životě v řádu i v duchovním doprovázení sester. (...)

Těprve když její síla v posledních měsících viditelně ochabovala a když její slabost postupovala, zůstávala více v pokoji a na lůžku.

Po příkladu Ježíše Krista, v těsném spojení s Matkou Bernardou učila jsi nás žít v modlitbě. Bud' nyní naší přímělkou u Boha.

Život sestry Ludmily Hrabcové by se dal shrnout do slov: **Neustále sloužit Bohu a žít zde pro něho.** V její existenci se takto hojně naplnilo přání její matky, jež měla dříve, než se dcera narodila: Dítě, které přijde na svět, bude patřit Bohu.

Stanislav Holeček, Švýcarsko

DIAMANTOVÉ KNĚŽSKÉ JUBILEUM SVATĚHO OTCE

K diamantovému kněžskému jubileu Svatého otce bylo ve vatikánské audienční hale vystaveno 60 uměleckých děl předních umělců z celého světa. Vatikán zveřejnil výzvu k 60hodinové adoraci za nová kněžská povolání: za každý rok kněžství Benedikta XVI. jedna hodina adorace. Ty se konaly v několika římských kostelech. Josef Ratzinger přijal kněžské svěcení spolu se svým bratrem Georgem a dalšími 43 kandidáty v roce 1951 v mariánském domě ve Freisingu.

CELÁ ANGLIKÁNSKÁ OBEC KONVERTOVALA

V USA poprvé přestoupila celá anglikánská obec do katolické církve. Stalo se tak v St. Luke v blízkosti Washingtonu DC ve státě Maryland.

AL-KÁIDA PŘIPRAVUJE ÚTOKY NA KOSTELY A SYNAGOGY

Ve videoposelství vyzval mluvčí Al-Káidy, rodilý Američan Adam Gadahn, extrémistické muslimy ke „svaté válce proti sionistickým křizákům“, aby způsobili nepřítelům islámu těžké škody. Podle jeho vyjádření se teroristé nemusí ničeho bát. Ti, kteří byli zatčeni, byli zase velmi brzy propuštěni. Zvláště v USA mají možnost si snadno opatřit zbraně.

KŘESŤAN V TURECKÉM PARLAMENTU

Po padesáti letech nastupuje opět na jedno z 550 poslaneckých křesel křesťan. Je jím právník Erol Dora. Křesťané byli zastoupeni v parlamentu až do vojenského puče v roce 1960. Od té doby se o to marně snažili. Erdoganova strana získala ve volbách 50 % hlasů. Úspěch křesťana je znamením stoupajícího sebevědomí tureckých křesťanů.

Kath-net

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

varovné symptomy podobné těm, jimiž trpí současná společnost: K velkým pohoršením a úpadku víry a liturgie dochází na základě stejného principu jako při nastolení kultury smrti: falešné sebevědomí, mylné pojetí svobody a nárok na autonomii a tendence upřednostňovat člověka i na úkor Nejvyššího.

Uvedu názorný příklad otupělosti svědomí. Viděl jsem videozáznam, jak mladá kostelnice před zraky svého faráře připravuje oltář ke mši oděna už ani ne v minisukni, ale doslova polonahá, jako by dorazila přímo z koupaliště. Zřejmě nepotřebuje ke své nemístné výstřednosti ani nějakou odvahu a bude se dokonce divit, co se vám na tom dnes nelíbí.

Nelíbí se mi nová terminologie o „ekonomii“ spásy. Takové pojmosloví připomíná prostředí, kde hlavní otázka zní, co za to? Ale i v duchovní oblasti platí, že není možno jenom brát, a nic nedávat. Není možno jen prosazovat svoje práva, ale je také třeba myslet na své povinnosti. Není možné se jen hrdě postavit a natáhnout ruku, ale je třeba také pamatovat na povinnou úctu. Tak jako se kousek po kousku zkracovaly sukně, až tato součást oděvu přestala plnit svou základní funkci, tak se ořezával jeden projev úcty vůči Nejvyššímu za druhým, až vznikla otázka, co to vůbec je úcta. Kdo si libuje v domnělé „svobodě“, tomu může úsilí o nápravu připadat jako návrat k nevolnictví. Ale to jen proto, že nezakusil, co to znamená svoboda Božích dětí. I v našem případě je průvodním jevem ona „tvrdość srdce“, a kdo nemá srdce, tomu bude odňato i to, co má. Kultura smrti se zde projevuje v podobě vymírání křesťanů. U našich sousedů je už v sázce 33 000 kostelů.

-/š-

Neobvyklý obrázek na titulní stránce je starý více než

600 let. Najdete ho v Padově v apsidě baptisteria neboli křestní kaple u dómu v Padově. Jeho autorem je Giusto de Menabuoi a je to jedna z jeho apokalyptických scén: šelma, která vystoupila proti Ženě oděné sluncem. Podle Vulgáty má mít na svých sedmi hlavách diadémy, což se překládá jako „koruny“ nebo „čelenky“. Padovský umělec dal těmto diadémům neobvyklou podobu mitry, jakou používají církevní preláti. Ignace dela Poterie vidí v těchto mitrách symboliku obzvláště nebezpečného protivníka, vnitřního nepřítele a falešné proroky, kteří „z nás vyšli, ale nejsou z nás“, jak říká svatý Jan.

Tě šelmě dal Drak svou sílu a svou moc a všichni se jí klaněli. V jediné prorocké knize Nového zákona nás proto Duch Svatý znovu nabádá k oné bdělosti, o které opakovaně mluvil sám Pán. Boží lid nikdy nevychází z ohrožení, které nevystupuje jen v podobě občasných výbuchů pronásledování a protivenství. Podvratná činnost Satana je trvalá a stojí za ní promyšlený plán a strategie. A tento nepřítel ví, jak účinné je pro něho spojení právě s těmi, kteří jsou uvnitř a jsou ochotni s ním „za třicet stříbrných“ spolupracovat. Tuto taktiku spojenců „proti Kristu“ uplatnil již na samém počátku křesťanských dějin, když vstoupil do srdce učedníka, který Pána zradil. Nesmí nás proto překvapit, že v této taktice pokračuje. Ve Světle číslo 25 jsme např. četli jména katolických duchovních E. J. Siyèse a J. Mesliera, kteří se významně angažovali na likvidaci církve v rámci Francouzské revoluce.

Již počátkem 18. století si totiž ona Šelma vybudovala na tomto světě svou zvláštní akční síť. Její působnost spočívá v tom, že svým členům nabízí lákavé zařazení mezi vybranou elitu, velmi dobré postavení s širokou účastí na světovládě. Během

Na slovíčko

nedlouhé doby se jí podařilo získat rozhodující vliv na obsazení všech mocenských pozic západního světa. Zvláštností této organizace je, že člen lóže vlastně nezná ty, kteří ho řídí a používají ho jako nástroj své strategie a taktiky, a proto nezná ani jejich skutečné plány a cíle a může žít dokonce v hlubokém, ale klamném přesvědčení, jak dobrá je to věc, které slouží. Příznání M. Cailleta nám dávají nahlédnout do této rafinované sítě. Kdo je aspoň částečně seznámen s působením této skryté sítě šedých eminencí, dívá se na světové dění ze zcela jiného úhlu, než jak je oficiálně tradováno.

Příklad četl čtenář v minulém čísle Světla v článku Angely Pellicciari, který hovoří o pozadí událostí v Itálii v 19. století. Při demaskování mýtu o tzv. risorgimentu leckoho napadne, že ani my nejsme ušetřeni podobných mýtů, jakými jsou krmeny už naše děti a za kterými se ve skutečnosti skrývá rafinovaný boj proti náboženství. Použití taktiky spolupracovníků uvnitř církve bylo v italském risorgimentu obzvláště aktuální, protože na většině rozhodujících míst stály katolické osobnosti. Neznáme zákulisní podrobnosti, jak se na tato místa dostaly, ale zcela jasně můžeme sledovat případy, jak byly své zednářské lóže za své postavení zavázány a jak uskutečňovaly její plány v boji proti církvi, i když se dostávaly nutně do konfliktu svědomí. Skutečnost, že Boží nepřítel mohl přesto své plány prosadit, ukazuje, jak silné je pouto, kterým si své spolupracovníky uvnitř církve zavázal.

Máme o těchto věcech konkrétní zprávy, o kterých se nedočtete v dějepisných příručkách, ale najdete je v životopise svatého Jana Boska. Tento světec měl obdivuhodné charisma orientovat se i v nekomplikovanější situaci. Aby mohl uskutečnit dílo, ke kterému ho Panna Maria povolala, uměl si najít cestič-

ku až na ta nejvyšší místa a dosáhnout svého, ačkoliv to bylo v rozporu s tehdejší politikou. Jeho svatost, vlídnost a otevřenost si všude získávala sympatie. Ministr Ratazzi, který měl lvi podíl na proticírkevních zákonech, snažil se najít u turínského světce pro své jednání omluvu. Don Bosco mu však po třídním studiu řekl zcela bez obalu, že nenašel žádného autora, který by jeho jednání mohl omluvit.

V době, kdy měl být podepsán zákon o zrušení klášterů, mluvil Don Bosco mezi svými chovanci zcela otevřeně o tom, jaké tresty hrozí jeho autorům. Svatý chlapec Dominik Savio to napsal samému králi. Byl z toho rozruch, ale Don Bosco odpověděl, že v určitých případech se pravda nesmí zamlčet. Hned nato měl Don Bosco v krátkém sledu dva sny o hrozících náhlých úmrtích v královské rodině a ihned varoval krále. Ten vytkl světci, že bouří celý dvůr. Ale královna matka zemřela 12. ledna 1855 a za osm dní nato králova žena. Zákon čekal jen na králův podpis. Když do třetice zemřel králův syn, Bosco krále opět varoval a král Viktor Emanuel začal váhat. Ale spolubratři z lóže, jeho ministři, se polekali a hned rychle vyhledali čtyři teology, dokonce doktory církevního práva. Král jim dal přečíst Boskovy dopisy. Teologové se nad nimi velice pohoršili a králi podpis schválili. Bylo zrušeno 35 řádů, zkonfiskováno 334 řeholních domů a 5406 řeholníků se octlo na dlažbě. Bosco řekl jednomu z oněch vzdělaných rádců zcela otevřeně, že se dopustil zločinu. Ani král klid nenašel a chtěl přinutit světce, aby svůj postoj odvolal. Bosco však nebyl členem zednářské lóže a jeho svědomí nemělo žádný důvod nadržovat nepravosti. „Není možné, aby nepřicházela pohoršení, ale běda tomu, od koho pohoršení přichází.“

-/š-

Pondělí 11. 7. 2011: 6:05 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Zimbabwe: Z temnoty 6:55 Čteme z křesťanských periodik 7:00 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 7:25 P.S. 7:50 Voda - zlato tretieho tisícročia 8:05 Kousek nebe [P] 8:30 Ekoauto (19. díl) 8:45 NATURA 2000 9:10 Pěšák Boží 10:00 Přejeme si... 10:20 Národní kámen 11:00 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 11:10 Čteme z křesťanských periodik 11:15 Noeland (17. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 O hloupém Pepánkovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Slavnostní koncert ke 100. výročí založení školy 13:10 Moja planéta: Vesmír 13:25 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:55 Včelařství 14:35 Střední cesta 14:50 Jak potkávat svět (1. díl) 16:00 Čteme z křesťanských periodik 16:05 JuniorTV Kopřivnice (2. díl) 16:25 GOODwillBOY III. (3. díl): NATO 17:00 NOEparáda (120. díl) 18:00 Cesty za poznáním: Karelia 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitěm Kubovi 18:40 Dobrý pastýř biskup Jorge Gotta 19:10 Nič, len Provdzena 19:20 O mysu Dobré naděje 19:35 Přejeme si... 20:00 Cesty za poznáním: Hurtigruten 20:55 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 21:15 Na koberečku (85. díl) 21:25 Čteme z křesťanských periodik 21:30 NATURA 2000 22:00 Kain 22:20 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (1. část) 23:00 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 23:10 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 0:05 Kulatý stůl: Cyril a Metoděj 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 12. 7. 2011: 6:05 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirčí 6:15 Maří Magdaléna: Jules Massenet 8:00 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt 8:50 PLAY TRUE: ži pravdivo, bez dopingu 9:20 Salama Don Bosco 9:35 V posteli (1. díl) 10:30 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 11:00 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (1. část) 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitěm Kubovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 12:35 Čteme z křesťanských periodik 12:40 Nič, len Provdzena 12:50 Střední cesta 13:05 Křížovatký Jana Sokola (1. díl) 13:35 Srdce pro bezmocné 14:00 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 14:25 Otazníky: Sekty 16:00 Přejeme si... 16:20 P.S. 16:45 Dosiahnuť svoj cieľ 17:10 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 17:30 Vše pro mého krále a královnu 18:00 Noeland (17. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce 18:40 Zvířecí instinkty (5. díl) 19:10 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 19:20 Moldávie, země zelená 19:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 [P] 20:00 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) [P] 20:30 GOODwillBOY III. (3. díl): NATO 21:05 Ekumenická porota 21:20 Příběh jedné továrny ve městě K 21:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 22:00 Cesty za poznáním: Machu Picchu [P] 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:20 Příběh slovenské řeky 23:35 Přejeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 Večer chval 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 13. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 6:20 Jak potkávat svět (1. díl) 7:30 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 7:40 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 8:00 Nič, len Provdzena 8:10 NATURA 2000 8:40 Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková 9:25 O mysu Dobré naděje 9:45 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) 10:15 Historie Světových dnů mládeže 10:25 Kulatý stůl: Madrid 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 13:00 Dobrý pastýř biskup Jorge Gotta 13:30 Čteme z křesťanských

periodik 13:40 P.S. 14:05 Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem 14:45 Na koberečku (85. díl) 14:55 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 15:20 Zimbabwe: Z temnoty 15:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 16:00 NOEparáda (120. díl) 16:50 Trnavská brána: Folklorový súbór Skorušina 17:05 V posteli (2. díl) 18:00 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 O kráse 18:40 Sedmihlásky 18:45 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (2. díl): Festival Folklor bez hranic 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian 20:20 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (2. část) 21:15 O starých Starých Hamrech 22:00 Stalinova kariéra (5/5): Stalinova éra (2. část) [P] 22:50 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 23:00 Příběh slovenské řeky 23:15 Moja planéta: Život 23:20 Včelařství 0:05 Jules Massenet: Maří Magdaléna 1:50 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 14. 7. 2011: 6:05 Příběh slovenské řeky 6:20 Dobrý pastýř biskup Jorge Gotta 6:50 Čteme z křesťanských periodik 6:55 Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian 7:15 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 7:45 Střední cesta 8:00 Cesty za poznáním: Machu Picchu 8:25 Moldávie - země zelená 8:45 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) 9:15 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 9:35 O katechezi 9:50 Otazníky: Sekty 11:20 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 O kráse 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Maří Jules Massenet: Maří Magdaléna 13:55 Pěšák Boží 14:45 Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková 15:30 Kousek nebe 16:00 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 16:15 Křížovatký Táni Fischerové (2. díl) 16:40 PLAY TRUE: ži pravdivo, bez dopingu 17:10 Noeland (17. díl) 17:35 Cenacolo, post scriptum [P] 17:45 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 18:00 Zvířecí instinkty (5. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (8. díl): O líné Láince 18:40 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt 19:35 Atlas Charity: Co je hospic 19:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 20:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (4. díl): Lidové tance z Čech, Moravy a Slezska 20:55 P.S. [P] 21:20 Přejeme si... 21:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 22:00 Abba Otče 22:20 Octava dies (631. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:50 NOEparáda (120. díl) 23:40 Srdce pro bezmocné 0:10 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 0:25 V posteli (2. díl) 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 15. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 6:30 NOEparáda (120. díl) 7:20 JuniorTV Kopřivnice (2. díl) 7:40 Včelařství 8:20 Ekoauto (19. díl) 8:40 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (2. část) 9:30 NATURA 2000 10:00 Na koberečku (85. díl) 10:10 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 11:10 Vše pro mého krále a královnu 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (8. díl): O líné Láince 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:25 Národní kámen 13:05 Cenacolo, post scriptum 13:15 Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian 13:40 Slavnostní koncert ke 100. výročí založení školy 14:45 Příběh jedné továrny ve městě K 15:00 Katedrála svatého Václava v Olomouci 15:25 Dobrý pastýř biskup Jorge Gotta 16:00 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 16:15 Dosiahnuť svoj cieľ 16:40 Moldávie - země zelená 16:55 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 17:15 Moja planéta: Slovo 17:25 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) 18:00 Na druhé straně zdi 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence 18:40 Sedmihlásky 18:45 Felicianek 10 18:55 V posteli (2. díl) 19:45 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině 20:00 Noemova pošta

2011: červenec [L] 21:35 Atlas Charity: Co je hospic 21:40 Na koberečku (85. díl) 21:55 Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí [P] 22:25 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt 23:35 Křížovatký Táni Fischerové (2. díl) 0:05 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině 0:15 Stalinova kariéra (5/5): Stalinova éra (2. část) 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 16. 7. 2011: 6:05 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině 6:15 P.S. 6:40 Křížovatký Táni Fischerové (2. díl) 7:05 PLAY TRUE: ži pravdivo, bez dopingu 7:35 Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian 8:00 Sestra Tereza Valsé Pantellini - místa a vzpomínky [P] 8:30 Noeland (17. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Zvířecí instinkty (5. díl) 9:35 NOEparáda (120. díl) 10:25 JuniorTV Kopřivnice (4. díl) 10:45 V posteli (2. díl) 11:35 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 12:25 Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:15 Cesty za poznáním: Machu Picchu 13:45 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 14:40 Noekreace aneb Vandrování (95. díl) 14:50 Srdce pro bezmocné 15:15 O mysu dobré naděje 15:35 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 16:05 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině 16:20 Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem 17:00 Salama Don Bosco 17:20 Příběh slovenské řeky 17:35 Zimbabwe: Z temnoty 18:00 Cesty za poznáním: Mexico City 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence 18:40 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) 19:10 Příběh jedné továrny ve městě K 19:25 Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí 20:00 Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý 20:50 Kousek nebe 21:15 Za tajemstvím šumavských lesů 22:10 Střední cesta 22:25 Atlas Charity: Co je hospic 22:30 Jak potkávat svět (1. díl) 23:40 Kain 0:05 Slavnostní koncert ke 100. výročí založení školy 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 17. 7. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí 6:45 Cenacolo, post scriptum 6:55 Vyznání 7:10 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (4. díl): Lidové tance z Čech, Moravy a Slezska 8:00 Zimbabwe: Z temnoty 8:20 Dosiahnuť svoj cieľ 8:45 Moldávie - země zelená 9:00 Dobrý pastýř biskup Jorge Gotta 9:30 Cesty za poznáním: Machu Picchu 10:00 Na koberečku (85. díl) 10:10 Čteme z křesťanských periodik [P] 10:30 Záznam primiční mše svatě z Boršic: P. Vojtěch Drahomír Dvouletý, OFMCap. [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 [P] 12:40 NATURA 2000 13:05 Platinové písničky (10. díl): Dechovka 13:40 Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý 14:30 Atlas Charity: Co je hospic 14:35 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (2. část) 15:25 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 15:50 Cesty za poznáním: Karelia 16:15 Zvířecí instinkty (6. díl) [P] 16:45 Noekreace aneb Vandrování (96. díl) [P] 16:55 Sedmihlásky [P] 17:00 Noeland (17. díl) 17:25 V posteli (2. díl) 18:20 Sestra Tereza Valsé Pantellini - místa a vzpomínky 19:00 Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian 19:20 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 19:30 Čteme z křesťanských periodik 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Absolventský koncert, Luhačovice 2009 21:55 Po stopách apoštola Pavla (1. díl) 22:25 Cesta k domovu 22:45 Trnavská brána: Folklorový súbór Skorušina 23:00 Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí 23:30 Cenacolo, post scriptum 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2011 0:20 Dopis z Indie 0:40 Múzeum kysuckej dediny vo Výchyllovke 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Děkujte se mnou Nejvyššímu za mou přítomnost mezi vámi. Moje Srdce je radostné, když vidí lásku a radost v životě podle mých poselství. Mnozí jste je přijali, ale čekám a hledám všechna spící srdce, aby se probudila ze spánku nevěry. Přiblížte se ještě víc, děti moje, k mému Neposkvrněnému Srdci, abych vás všechny mohla vést k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Mežugorje 25. června 2011

SCHŮZE MILITANTNÍCH ATEISTŮ

Ve dnech 3.–5. června se sešel v Dublinu světový kongres 350 popíračů Boha pod vedením Richarda Dawkinse, který nazval katolickou církev „zlou“ organizací. Je podle něho nejhorší ze všech církví. Vyslovil naději, že všechny „zvadnou“. Porada požadovala zrušení všech zákonů, které zakazují rouhání, a zrušení výuky náboženství. Stát nesmí žádné náboženství podporovat. Nesmí existovat ochrana náboženských citů. Schůze založila novou zastřešující organizaci „Mezinárodní svaz ateistů“.

Kath-net

Matice svatokopecká pořádá v pátek 15. července 2011 v 19 hodin v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce koncert duchovní hudby AMIGES PER SEMPRE v podání vokálního sboru Collegium vocale Olomouc a španělského smíšeného sboru. Prodej vstupenek na místě půl hodiny před začátkem koncertu.

NORBERTINUM - VÍCEÚČELOVÉ CENTRUM nabízí návštěvníkům možnost strávit klidný čas na poutním místě **Svatý Kopeček u Olomouce** v tichém prostředí, v sousedství kláštera sester premonstrátek, v jednolůžkových pokojích. **Více informací:** www.premonstratky.cz/centrum • e-mail: info@premonstratky.cz.

TISKOVÁ ZPRÁVA O SCHŮZCE VORP S NÁMĚSTKEM MINISTRA ZDRAVOTNICTVÍ

Výbor na obranu rodičovských práv se 14. června 2011 sešel s náměstkem pro legislativu ministerstva zdravotnictví Martinem Plíškem. VORP poděkoval za přesunutí sporných částí zákona o specifických zdravotních službách do veřejné diskuse.

Náměstek informoval o obnovení činnosti Etické komise MZ a přizval VORP do připravované veřejné diskuse o eticky citlivých tématech, kterou chce ministerstvo zahájit letos na podzim. VORP hájí práva rodičů a rodinné hodnoty. Z této pozice je připraven přispět k obnově úcty k lidskému životu a integritě rodiny.

Anna Brychtová, předsedkyně

Liturgická čtení

Neděle 10. 7. - 15. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 55,10-11
Ž 65(64),10abcd.10e-11.12-13.14
Odp.: Lk 8,8 (*Semeno padlo na dobrou půdu a přineslo užitek.*)
2. čt.: Řím 8,18-23
Ev.: Mt 13,1-23
Slovo na den: *Víc.*

Pondělí 11. 7. - svátek sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1-9
Ž 34(33),2-3.4+6.9+12.14-15
Odp.: 2a (*Ustavil jsem chci velebit Hospodina.*)
Ev.: Mt 19,27-29
Slovo na den: *Kdo opustil, dostane.*

Úterý 12. 7. - ferie

1. čt.: Ex 2,1-15a
Ž 69(68),3.14.30-31.33-34
Odp.: srov. 33 (*Hleďte Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.*)
Ev.: Mt 11,20-24
Slovo na den: *Pokání.*

Středa 13. 7. - nez. pam. sv. Jindřicha

1. čt.: Ex 3,1-6.9-12
Ž 103(102),1-2.3-4.6-7
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
Ev.: Mt 11,25-27
Slovo na den: *Skryl před moudrými a chytrými.*

Čtvrtek 14. 7. - nez. pam.

bl. Hroznatý nebo sv. Kamila de Lellis (v plzeňské diecézi: svátek bl. Hroznatý)
1. čt.: Ex 3,13-20
Ž 105(104),1+5.8-9.24-25.26-27
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 11,28-30
Slovo na den: *Břemeno netíží.*

Pátek 15. 7. - památka sv. Bonaventury

1. čt.: Ex 11,10-12,14
Ž 116B(115),12-13.15-16bc.17-18
Odp.: 13 (*Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 12,1-8
Slovo na den: *Milosrdenství chci, a ne obět.*

Sobota 16. 7. - nez. pam. P. Marie Karmelské (v ostravsko-opavské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Ex 12,37-42
Ž 136(135),1+23-24.10-12.13-15
Odp.: ... jeho milosrdenství trvá navěky.
Ev.: Mt 12,14-21
Slovo na den: *Doutnající knot neuhasí.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. - 16. ČERVENCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 7.		PO 11. 7.		ÚT 12. 7.		ST 13. 7.		ČT 14. 7.		PÁ 15. 7.		SO 16. 7.			
Antifona	1028	1148	1754	1975	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1734	1953	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1426	1602	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1734	1953	1653	1870		
Antifony	1030	1149	1756	1976	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1756	1977	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1735	1954	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	704	794	1427	1603	1065	1186	1080	1202	1429	1605	1735	1954	1431	1607		
Prosby	1033	1153	1757	1977	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1724	1943	1655	1872		
Závěrečná modlitba	704	795	1427	1603	1065	1187	1428	1604	1429	1605	1430	1607	1431	1607		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1759	1979	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	704	795	1427	1603	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:	SO 9. 7.															
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1426	1602	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1736	1955	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1761	1981	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1761	1982	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1763	1983	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1737	1956	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	704	794	705	795	1427	1603	1074	1196	1090	1212	1429	1605	1737	1956	705	795
Prosby	1028	1147	1043	1163	1764	1984	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1731	1950	1135	1261
Záv. modlitba	704	795	704	795	1427	1603	1075	1196	1428	1604	1429	1605	1430	1607	706	796
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA MCM s.r.o.

ŽÍT SVÉ POVOLÁNÍ

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kočenda • Redakce Věra Mrtvá a Daniel Dehner • Výběr textů Věra Mrtvá

Týdenní stolní kalendář na rok 2012 s občanským a liturgickým kalendářem. Obsahuje mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den

v roce, vyznačení liturgických barev, označení zasvěcených svátků, prosebných a odpustkových dnů přímo v kalendáři. Pro jednotlivé týdny byly vybrány citáty světců, významných osob církevních dějin i méně známých autorů. Mají vést k zamyšlení: Jak já prožívám své konkrétní povolání, jak chápu povolání člověka obecně, jak jsem na svém místě v životě pevně zakotven v Boží náruči? Právě plné ztotožnění se se svým povoláním a s tím související věrnost povolání – ať

Bohu zasvěcenému, stavu panen-skému, či manželskému – je jedním ze základních stavebních kamenů, na kterých stojí řád našeho života. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • 240x165 mm, 59 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

OSM KROKŮ KE ŠTĚSTÍ

Raniero Cantalamessa • Z italských přeložili Ctirad Václav Pospíšil a Vojtěch Novotný

Osmi kroky, které vedou ke štěstí v nejpřesnějším slova smyslu, jsou Ježíšova blahoslovenství. Dovolíme-li autorovi, aby ve světle blahoslovenství zkoumal náš život, máme šanci objevit netušenou hloubku a aktuálnost Ježíšových výroků. Otec Cantalamessa ukazuje, jak se nám každé prožité blahoslovenství může stát radostí a učinit nás šťastnými. Předložené úvahy zazněly v přítomnosti papeže Benedikta XVI. během doby adventního roku 2006 a doby postního roku 2007.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 115x180 mm, 136 str., 139 Kč

BIBLICKÉ INSPIRACE

Raniero Cantalamessa • Dario Gallon (ed.) • Z italských přeložil Tomáš Tatranský

Otec Cantalamessa postavil na Božím slově celý svůj život a je jedním ze vzácných kazatelů, kteří Boží slovo skutečně milují a umějí z něj čerpat duchovní pokrm pro sebe i pro druhé. V této knížce nám nabízí 100 krátkých úvah nad texty evangelíí, jakési duchovní „jednohubky“. Ty vedou čtenáře k tomu, aby se dokázal podívat na svůj život novými očima a objevil v sobě novou žízeň po Bohu a po Božím slově, které odpovídá na nejhlubší touhy člověka.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 116x179 mm, 112 str., 139 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.